

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

ΤΟΥ

ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ

ΚΑΙ

ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, βιβλ'

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ΄ στάσιν τοῦ Ἀ΄ καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ς΄ καὶ φάλλομεν στιχηρά προσόμοια:

ᾠδὴ ἀ΄. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Παντοκράτορ Δέσποτα, διασώζεις λαούς, ὥσπερ Μόνος ἔγνωκας, καὶ νῦν ρωσικῇ τῇ γῆ, ἐσχάτως δέδωκας, Ἄγιόν σου τὴν πληθύν, πεπληθυσμένην ὡς πάλαι ἠυδόκησας, ἐν χώραις πολλαῖς ἀνθεῖν, φυταλιά καὶ δενδρῶν σου τοῦ Πνεύματος, ἀγαθῶν σου τέκνων Σῶτερ, ὥσπερ νῦν Σωφρόνιον· οὗ ἐσχάτως πρεσβείας, ὥσπερ ἔσχατοι αἰτούμεθα.

Γέρον ἀθλητά Σωφρόνιε, ἐκ Βορρᾶ πρὸς Δυσμάς, κατελθὼν ἐν Πνεύματι, εἰς Ἄθω περιπολεῖς, δίκην ἱέρακος, καὶ εἶτα γαλακτικὴν, γῆν ἐγεώργεις καθῶσπερ Ἀπόστολος, καὶ τέλος βρεττανικὴν, νῆσον Χριστοῦ διδαχαῖς κατεφώτιζες· πάσῃ δ' οἰκουμένη σπόρους ἐσπαρκῶς θεόπνευστε, τοῦ Σωτῆρος Οὐδέου, καὶ ἡμᾶς πτωχοῦς σωθήσεσθαι.

Μάκαρ ἱερὲ Σωφρόνιε, τῷ ἀπλέτῳ Φωτί, τοῦ Χριστοῦ κατηύγασαι, ἐκ βρέφους ἀλλὰ πληγαῖς, δολίου τέτρω-

σαι· Σωτήρ δὲ ὡς Ἴατρός, ἰᾶται τάχει τὸ τραῦμα σου Πνεύματι, ἰστώων σε πνευματικόν, πεφωτισμένον καὶ πάνοπλον Ἄνωθεν· καὶ ἐλευθεροῖς ὡς ἄρχων, ἐξ ὀδόντων δράκοντος, τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, ἅπερ εὐχου τοῦ σωθήσῃσαι.

Ἔτερα· Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ἐρχου παμμάκαρ Σωφρόνιε φωτίζειν, πάντας Θεῖω Πνεύματι, τοὺς δεομένους σου, καὶ καθορῶντας τὸν βίον σου, ἐκμελετώντας, σοφάς σου βίβλους καὶ λόγους Ὅσιε, θείως πεπολίτευσαι, καὶ μεμαρτύρηκας, Χριστομιμήτως τὰ δόγματα Ὁρθοδοξίας, χώραις Εὐρώπης καὶ Ἄθω τέλεον· μοναχικῆ σου κραταιότητι, καὶ ποιμένος ἀγρύπνου τῆ σύριγγι, διωκούσῃ τοὺς λύκους, ἐξ ὧν ρύου ἡμᾶς κράζομεν.

Πάτερ Σωφρόνιε τίμιε ἐπόπτα, ὡσπερ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ περιλάμποντος, θείου Φωτός τὸν Θεάνθρωπον, ἐν Θαβωρείῳ, Ὡ κατηυγάσθης πολλάκις Πνεύματι, μέτοχος γενόμενος Ἄνωθεν Χάριτος, καθαρτικῆς πρῶτον ὕστερον, τῆς φωτιζούσης, ἀγιαζούσης αἰεὶ ἐξ ἄπειρον, Πατρὶ καὶ Λόγῳ σὺν τῷ Πνεύματι, Μοναρχίᾳ Μιᾶ Κυριότητι, Ἦ ἐπεύχου σωθῆναι, καὶ ἡμᾶς τοὺς σε γεραίροντας.

Εύχου Σωτῆρι Σωφρόνιε δρομαίως, πάντως σοι προσέπεσθαι καὶ σὲ μιμήσασθαι, ἀσκητικῆ πολιτεία σου, φιλαδελφία, ὑποταγῆ δὲ Χριστομιμήτῳ σου, θρήνοις μετανοίας σου, καὶ καρτερία σου, δαιμονικαῖς ἐπιθέσεσιν, ἐλπίδι θείᾳ, νήφει ἀγία εὐχαῖς ἀλήκτοις σου, ἐν Κοινοβίοις καὶ μονώσεσι, καὶ ἐν κόσμῳ ἀγρίῳ κακοῦντι σε, πολυτρόπως ἀλλ' εὐχου, τῷ Χριστῷ ἡμᾶς σωθήσῃσαι.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Οὐκ ἀφῆκας ἡμᾶς Σῶτερ ὀρφανούς, ἀλλ' ἡμῶν προνοῶν, Ἁγίων σου στρατιάς ἀποστέλλεις ἐσχάτως, ὡς καὶ Σωφρόνιον δοῦλον σου ὡς σκεῦος σου ἐκλογῆς ἡμῶν σωτήριον· εὐχαριστοῦντες σοι πάλιν καὶ νῦν αὐτῶ βοῶμεν· συμπαθέστατε Σωφρόνιε, ἐξάγαγε ἡμᾶς εὐχαῖς σου σκότους καὶ πλάνης δαιμονίων καυχωμένων ἀναιδῶς καὶ δεῖξον ἡμῶν ὁδοῦς Σωτήρος πολλαπλᾶς, συντριβῆς ψυχῆς καὶ πένθους χαρωποῦ, ἐν αἷς ἐβάδισας πόθῳ πυρίνῳ πρὸς Χριστὸν καὶ οὐκ ἐστράφης εἰς τοῦπίσω, ἀλλὰ πανοπλία θεία, ἄτρωτος μείνας ἐν πολέμοις μυστικοῖς καὶ εὐχαῖς πυρίναις λεγεῶνας ἄδου καταφλέξας, εὐκόλως δίδως ἡμῶν τύπους καὶ ὑπογραμμοὺς σωτηρίας ἐν Πνεύματι σὺν πᾶσιν Ἁγίοις· ὧν πολιτεῖαν ἐζήλωσας, νηστείας βιωῶν ἀπαρακλήτοις ἐν Μοναῖς καὶ ἐρημίαις Ἄθω καὶ κλήσει θεία ὑπέικων διὰ Σιλουανοῦ διδασκάλου σου Ὁσίου, κοινοβιάρχης γενόμενος ἐσπερία γῆ καὶ νήσω βρεττανικῇ, ὡς Φῶς Χριστοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἐλευθερίας κοινωνὸς πέφηνας καὶ οἰκουμένην πάση διέλαμψας· πρέσβευε ὅθεν Χριστῶ ἡμᾶς στοιχεῖν σοι σὺν πᾶσιν Ἁγίοις καὶ μὴ ἔξω κλεισθῆναι Βασιλείας Θεοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ῥοιὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῶ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις

ἀναλαβῶν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάφῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκῃ τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἷσδος. Φῶς ἱλαρὸν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων φυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ε', 15-23 & στ', 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλία, τὸν ζῆλον

αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὄξυνεϊ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέφει θρόνους δυναστών. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. δ', 7-15)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρωσ βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Θαρσείτω τοίνυν λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ γὰρ Αὐτὸς πολεμήσει καὶ ἀναλώσει τῷ Πνεύματι Αὐτοῦ ἐχθροὺς παντοίους· ἰδοὺ γὰρ δέδωκεν ἡμῖν Ἁγίων δῆμους ἐσχάτους, καλὸν ποιμένα, διδάσκαλον φιλοσόφους ὑπερβάντα, μετανοίας ὁδηγόν, καὶ ἐλαφροῦ φορτίου ἀσκήσεως τύπον Χριστομιμήτου, Ὁρθοδοξίας ἐκφάντορα, ἐλλαμπόμενον Φωτὶ ἀκτίστῳ καὶ δαιμόνων παρραφρόνων καταγελῶντα καὶ κατασκώπτοντα ἀτάκτους πονηροὺς κολάσει τετηρημένους ἀλγεινῶς· κεφαλὰς ἀνακύψατε τέκνα πάμπολλα Θεοῦ, ὅτι ἐγγίζει ἀπολύτρωσις ἡμῶν καὶ Σωφρονίῳ σὺν Ἁγίοις ἀκολουθοῦντες, Χριστὸν εὐρήσωμεν σῶζοντα ἡμᾶς τοὺς εὐφροσύνως μέλποντας σῶφρονα Σωφρόνιον ἀκάματον καὶ μὴ κεκμηκότα ὁδίτην Βασιλείᾳ Θεοῦ· εὐδοκοῦντα ἐν ἀσθενείαις σώματος καὶ πόνοις πνεύματος, μοναχὸν τέλειον ἐν Ἄθῳ καὶ προεστῶτα Μοναχῶν θεοδίδακτον ἐν γῆ βρεττανικῇ σὺν κόσμῳ τῶν Δυσμῶν, ἐν οἷς ἀνατέταλκε Φῶς θεογνωσίας πᾶσι τοῖς λαοῖς· διὸ καὶ χαίροντες ἀναβοῶμεν Σωφρόνιε, εὐχου ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις αἰείποτε ἔστι καὶ εἴ τις ἔγνωκε Σωφρονίου παλαισματα ἔνθεα, ἀλγηδόνας μυρίας,

δαιμόνων τρώσεις, εὐχὰς ἀδιαλείπτους καὶ πανσόφους βίβλους καὶ διδαχὰς Χριστῶ συντέτακται προθύμως καὶ Φωτὶ προστρέχει ἀρρήτω, ταπεινώσεως θείας κουφιζούσης ὀδύνας ἧς εὐρῶν ἀτραπούς ταχείας Παραδείσου βοᾷ· Σωφρόνιε ἀγιώτατε μέμνησο ἡμῶν Χριστῶ καὶ κράτυνον ἡμᾶς ἐορτάζοντάς σου πανίερον μνήμην, δίδους ἡμῖν σοφίας σου σταλαγμοὺς καὶ δακρύων σου κρουνούς, πνεῦμα σου ἀμεριμνίας ἐν Χριστῶ, εἶπερ ὡς ἄοπλος καὶ ἄπολις ἕζης, ἄοικος, πολίτευμα σχῶν ἐν οὐρανοῖς, Σιλουανῶ πατρὶ σου στοιχῶν Ὁσίῳ καὶ ἀγογγύστως συμβαδίζων τούτῳ ὡς ὑπήκοος εὐγνώμων μεθ' οὗ εὐχου Χριστῶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεόμεθα.

Ἦχος γ'.

Αμαρτίας νεότητος καὶ ἀγνοίας ἡμῶν μὴ μνησθῆς Σῶτερ, ἀλλ' ἴασαι τάχει ἡμᾶς ὡσπερ Σωφρόνιον δοῦλον σου ἐρρύσω ἐξ Ἀσίας σκότους καὶ ἀχλύος δαιμονίων δυσωδῶν δέχου πρεσβείας αὐτοῦ, ᾧ μετ' εὐλαβείας προσπίπτομεν ὡς Μάρτυρι καὶ Ἀθλοφόρῳ παντοίως ἀλγοῦντι καὶ ἀσκητῇ θεοδρόμῳ, θεοδμήτῳ, θεοδιδάκτῳ ὑπὸ σοῦ γεγονότι ἐνορῶντες δὲ τοῦτον καὶ Σιλουανὸν καρτερόν ὁμοῦ ἐν Ἄθῳ, ὡς νήπια ἡμεῖς, πάντες βοῶμεν θεοφόροι Πατέρες ἐλκύσατε ἡμᾶς, Φωτὶ Χριστοῦ πληροῦντες ἡμᾶς Πνεύματος καὶ δρόμοις μετανοίας ἰθύνατε ἡμᾶς ὡς στῆλαι φωτοειδεῖς καὶ παγκόσμιοι πυρσοί, ὡς νῆες ἀσφαλεῖς τηρήσατε ἡμᾶς κυμάτων καὶ κλυδῶνων ἄδου, ἵνα μεθ' ὑμῶν σεσωσμένοι Χριστῶ ὀφθῶμεν τῷ κραταιώσαντι ὑμᾶς καὶ σύμπαντα κρατοῦντι νῦν καὶ εἰς αἰῶνας μὴ λελυμένους.

Ἦχος δ'.

Πάτερ Σωφρόνιε, παράλαβε Σιλουανὸν Ὁσιώτατον καὶ πάντας Ἁγίους ἐν τόποις διαλάμψασιν, ἐν οἷς καὶ σὺ ἐνθέως ἐδοξάσθης, Ἀθωνίτας πρῶτον πάντας, γαλατικῆς γῆς τιμιωτάτους ὁμοῦ καὶ Βρεττανίας νήσου παμπληθεῖς σὺν Ρωσίας γῆς σου μυριάδας ἀγαζούσας Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· στῆτε οὖν Θεότητι Τριαδικῆ Ζωαρχικῆ, αἰτοῦντες ἡμᾶς σωθῆναι καὶ θεολόγοις γλώτταις διδάξατε ἡμᾶς Ἀγάπην, Σοφίαν, Δύναμιν Θεοῦ ὥστε θεολογίας ὑμῶν ἀπτόμενοι, πολιτεία ὑμῶν στοιχήσωμεν καὶ μετανόιας χάριτος ἀξιωθείημεν ὡς τέκνα εὐγνώμονα πολυπαθούτων ὑμῶν Πατέρων Ἰὼν πάνσοφε Σωφρόνιε μέσον ἔστηκας, παιδαγωγῶν ἡμᾶς καὶ διορθῶν μελισταγέσι σου λόγοις καὶ γραφαῖς, βίβλοις σου φωτειναῖς παγκοσμίῳ σου σοφίᾳ καὶ χρηστότητι Χριστοειδεῖ ἄλλ' εὐχου Σωτῆρι ὑπομένειν ἡμᾶς τοὺς καύσωνας ἡμέρας, παγετοὺς δὲ τῆς νυκτὸς καὶ οἰκονομικῆς Θεοῦ ἐγκαταλείψεως παιδεῖαν, ἵνα σεσωσμένοι συνοικήσωμεν πολλοὶ σὺν σοὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος βαρύς.

Εγγιζούσης κρίσεως ἐσχάτης Χριστοῦ Σωφρόνιε καὶ Παρουσίας Δευτέρας Αὐτοῦ, ἐτοίμαζε ἡμᾶς εὐχαῖς σου γρηγοροῦντας, νήφοντας, μεταγνόντας καὶ αἶροντας ἑλαφρὸν φορτίον τῶν δικαιοματίων Θεοῦ, ἅπερ πάσης ἀδικίας χωρίζουσιν ἡμᾶς ὥσπερ σὺ ἀφανῶς ἔζης καὶ ἐπόνεις φερεπόνως, παρῴθει ἡμᾶς μιμεῖσθαί σε ἀσκήσει, καὶ μὴ ἐκακκεῖν ἐν προσευχαῖς καὶ δὸς ἡμῖν γευθῆναι Πνεύματι ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος Ὁ ὕπερ στέρησιν φοβεῖσθαι ἐντύπωσον ἡμῖν καὶ αἶτει Αὐτῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Ἦχος πλ.α΄.

Χριστοῦ ἐργάτα καὶ θεράπον Σωφρόνιε ἀγαθὲ ἄντλησον ἡμῖν ἐκ φρεάτων Θεοῦ Σοφίας νάματα καταψύχοντα τοὺς διψῶντας θεογνωσίας ὁδοὺς καὶ ἀγῶνας καὶ μὴ μεριμνᾶν βοήθει ἡμῖν πῶς, ἢ τί φάγωμεν καὶ περιβαλλώμεθα· ἀλλ’ ἔχειν ψυχῆς ἔνδον λόγους πατρός σου Ἁγίου Σιλουανοῦ, ὡς ἐν ἄδη τιμωρίας καὶ φλογῶν καταμέμφεσθαι ἑαυτοὺς, διψᾶν δὲ καὶ πεινᾶν δικαιοσύνην ἐλέους Θεοῦ, ἀγαπᾶν τελείως καὶ ὑπὲρ πάντων εὐχεσθαι, κἂν ἐχθρῶν ὄντων καὶ ἡμᾶς ἐπηρεαζόντων κακῶς· διδάξον ἡμᾶς ὁρᾶν ἀκτίστου θείου Φωτὸς κάλλος ἀεὶ καὶ μὴ κάμνειν, μηδὲ δειλιᾶν ἐν πόνοις καὶ πειρασμοῖς, ἀλλὰ βίβλοις σου τρυφᾶν σὺν Γραφαῖς θεοπνεύστοις Ἁγίων ἐνοποιούσαις ἡμᾶς ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ καὶ χωριζούσαις ἡμᾶς δαιμόνων βασιανιστῶν· ἐξ ὧν ρύου ἡμᾶς εὐχαῖς σου Χριστῶ, καὶ Σιλουανοῦ πατρός σου ταπεινώσει κράτυνον ἡμᾶς, τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ σου κραταίωσον ἡμᾶς, ὥστε πατεῖν δαιμόνων κεφαλὰς καὶ κόπτειν δεσμὰ ἀμαρτιῶν, ἵνα ἐλευθερία Χριστοῦ καὶ Πνεύματος ζήσωμεν εἰς αἰῶνας ξύμπαντας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμόηχον.

Σκέπεις Θεοχαρίτωτε Μητροπάρθενε Μαριὰμ Ὅρος σου Ἄθω καὶ ἀγιάζεις τέκνα σου εὐγνώμονα παντί· σκέπεις οἰκουμένην πᾶσαν ἔνθα ποιίμη τοῦ Υἱοῦ σου κἂν μικρῆ, ἔχει σε καταφυγή· σκέπε καὶ ἡμᾶς γεραίροντάς σε συνεχῶς καὶ αἰτουμένους σου εὐχὰς καὶ δακρυρρώως μεταγνόντας σοι Μητρὶ· ἔχε θαυμαστοὺς συνευχέτας σοι Υἱῶ σου καὶ Θεῶ ὑπὲρ ἡμῶν, Σιλουανὸν καρτερόν καὶ Σωφρόνιον φιλοσοφία ἀληθεῖ καὶ θεολογία Φωτὸς ἀρρήτου ὑπακούοντα σοι ἐντελῶς· ὅθεν

μη ἀπόση ἡμᾶς ἐσχάτους καὶ σῶζε ὡς νήπια κλαυθμῶ σοι
ὀλοφύχως δεόμενα καὶ πεποιοθότα σοι στερρῶς, ἀνοίγουσα
ἡμῖν μετανοίας θύρας καὶ πύλας Βασιλείας τῆς ἀτελευτήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Προσόμοια. ᾠχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς σωφροσύνης κανῶν, καθολικῆς καὶ φερωνύ-
μωσ Σωφρόνιε, ἀφρόνων τὴν ἀφροσύνην, παντοειδῶς
καταργῶν, ἐν Φωτὶ ἀκτίστῳ Θείου Πνεύματος, Χριστοῦ
Εὐαγγέλια, δωρεὰν πλήρη Χάριτος, πᾶσι κηρύττων διὰ ἔργων
καὶ λόγων σου, τελειούμενος, ἐν πολλαῖς ἀσθενείαις σου. Φῶς
Μοναχοῖς ἐξήστραφας, δεικνύων ἀπέραντον, τοῦ Παραδείσου
τὴν χώραν, καὶ ἀρχιφώτου Θεότητος, τὸ ἄφθαστον κάλλος,
Ἦ καὶ εὐχου ἐλεῆσαι, ἡμᾶς τιμῶντας σε.

Στίχος: Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας
μου σύνεσιν.

Χαίροις ὦ ἀγαθὲ ὀδηγέ, πρὸς Βασιλείας, αἰωνίου τὸν θρί-
αμβον Σωφρόνιε τοῦ Σωτῆρος, σὺν τοῖς πολλοῖς ἐκλε-
κτοῖς, τῶν Ἁγίων Πάντων ὧν ἐζήλωσας, κλαυθμὸν καὶ μετά-
νοιαν, ἐργασίαν πολύτροπον, κακοπαθείας, ἀενάους καὶ κά-
ματον, ἀδιάλειπτον, ἐν Μοναῖς καὶ μονώσεσι, τέλος δὲ τὴν
ἐνοίκησιν, Χριστοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος, σὺν προσευχαῖς συνε-
χέσι, τῇ κραταιᾷ Θεῖα Χάριτι Ἦν εὐχου δοθῆναι, καὶ ἡμῖν
τοῖς ἐπαιτοῦσι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Στίχος: Στόμα δικαίου αποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρὸς ἐπίστανται χάριτας.

Χαίροις Ἀθωνικὴ χρυσαυγὴ, καὶ παγκοσμίου Ἐκκλησίας ὁ πάμφωτος, θεόπεμπτος λύχνος φαίνων, Ἀνατολῇ καὶ Βορρᾶ, καὶ τῷ Νότῳ Δύσει Θείῳ Πνεύματι, ἐν Ἄθῳ κατήρτισαι, ἐν Εὐρώπῃ ἐξέλαμψας, καὶ τῷ Σωτῆρι, μαθητεύων συνήνωσας, τὴν πολυέθνον, Ἐκκλησίαν Σωφρόνιε, δείξας σημεῖον σύνδεσμον ψυχῶν καθαρότητα, καὶ προσευχὴν κυκλουμένην, ἔνδον καρδίας τῷ Πνεύματι, σαρκὸς δὲ τοὺς κόπους ἄλλὰ δέου τοῦ Σωτῆρος, ἡμᾶς σωθήσεσθαι.

Δόξα... Ἦχος πλ.δ'.

Οτε κέκληκέ σε Χριστὸς Σωφρόνιε, ἀκολουθεῖν Αὐτῷ νηπίῳ σε ὄντι καὶ Φῶς ἀπαστράπτων Θεότητος δεικνύοντί σοι, πάντες ἠγγνούν σου ἄλλ' ἐν γῆ ρωσικῇ, θελήσει σου καλῇ, ὑπέικων κλήσει προσέτρεχες Θεῷ καὶ πρὸς ὀλίγον συμποδισθείς, ἀνέστης καὶ τέχναις ζωγράφων ἐθέλχθης ἕως οὗ Σταυρὸν ὄρων Σωτῆρος καὶ ἔγερσιν, πένθους ἐχόμενος, ἀσκήσει συνεχόμενος, Ἄθῳ τερπόμενος, δάκρυσιν νηχόμενος, δαίμοσι προσπαλαίων ὠφθης Θεοῦ οἶκος, κρημνίζων δαιμόνων οἴκους Σοφία θεϊκῇ Ποίῳν γὰρ Ὀσίῳν ζωὴν οὐκ ἐμιμήθης καὶ ποιμένων Χριστοῦ ἐπιστημόνων ὡσάυτως; ἀφήρπαζες ψυχὰς ἐκ δαιμόνων, ὁ πρώην ὑπ' αὐτῶν μικρὸν συγκλεισθείς ὑμνοῦμέν σε ἐν πάσῃ γῆ βρεττανικῇ, δαιμόνων καταγελῶντα καὶ Χριστῷ προσάγοντα σεσωσμένων τὸν ἑσμόν ὡς δὲ τέκνον Σιλουανοῦ μάκαρος συνεύχεσθε Χριστῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον ὁμώχον.**

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον κλπ.

Ἀπολυτίκια

Ἦχος α΄. *Τοὺς τρεῖς Μεγίστους Φωστῆρας.*

Φιλοσοφία ἀγία τῆς Ἐκκλησίας Σωφρόνιε, καὶ τῇ πολιτεία Σωτῆρος, Ἀγίων Πάντων συνεχέσσο' ἀνατολῶν ἐμβιβασθεὶς πρὸς τὴν Δύσιν, θεία νεύσει δίδως, Μοναχισμοῦ χρηστότητα θεοῦφαντον' ταῖς λάμπουσιν ἀστράπτων Θείου Παρακλήτου διέλυσας, φηλαφητὸν σκότος ἄδου, παντὶ ἐν κόσμῳ εὐχόμενος' νοῦν κεκρατηκῶς ἐν τῷ ἄδη φαιδρῶς, καὶ Χριστοῦ ἀλήκτως ἐχόμενος, πατρὶ Σιλουανῶ σου, ὁμοῦ ἡμᾶς σωθῆναι εὐχεσθε.

Ἔτερον Ἦχος γ΄. *Τὴν ὠραιότητα.*

Ἀθω ἡγίασαι, μάκαρ Σωφρόνιε, γῆ ἀσιάτιδι, Φῶς καὶ ἐξέχεας, καὶ τὴν Εὐρώπην πολλαχῶς, λαμπρύνεις καὶ μεγαλύνεις' σὺν μικρῷ ποιμνίῳ σου, πάντας λύκους ἐπάταξας, Σέλας τὸ Τρισήλιον, τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἔφαναξ, καὶ δὸς τῆς μετανοίας τοὺς θρήνους, ἡμῖν Χριστῶ ἀνάγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἄλλοι

Ἦχος πλ.α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Καρτερώτατε πάτερ σοφὲ Σωφρόνιε, τῶν φιλοσόφων τὸ φάος καὶ θεολόγων κρηπίς, Μοναχῶν ὑφηγητὰ καὶ τῆς ἀσκήσεως ἄλλοτριοῖς γὰρ σκοτασμῶν, δαιμονίων καὶ Χριστῶ εὐκόλως ἡμᾶς προσάγεις· Ὡ εὐχου ἡμᾶς στοιχεῖν σοι, Σιλουανῶ ὁμοῦ σου γέροντι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε, τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῶ

Ἐξάψαλμος. Θεὸς Κύριος κλπ. ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· Κατόπιν τὰ Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωφρόνιε λαμπάς, τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἑῶα, καὶ Δύσει χαρωπὴ καὶ φωταύγεια Ἄθω, Μονῆ Παντελεήμονος, ἀθλοφόρου ἡγίασαι, καὶ ἀπόκρημνα, ἐρημητήρια ἔχεις, ὡς δακρῶν σου, τῶν πενθηρῶν ἀποδείξεις· ἡμᾶς δ' εὐχου σώζεσθαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοδοκίον ὅμοιον.

Μητρόθεε κρατεῖς, Σωφρονίου λαμπάδα, ἀγλαΐσμα Φωτός, δίδως τούτω εὐκόλως, καὶ τοῦτον παμφάεστατον, Δύσει ἄγεις μονάζοντα, σὺν τῷ γέροντι, Σιλουανῷ σου τεκνίῳ, Ἄθω Ὁρους σου, ἡμᾶς Παρθένε δὲ ἄγε, Υἱῷ σου ὡς παῖδάς σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εζωγράφεις τεχνικῶς, ἀλλ' ἐνεπνεύσθης θεϊκῶς, ἠλλοτριῶσαι σαφῶς, ἐκ τῶν ματαίων κοσμικῶν, καὶ δαιμονίων

ἀπάτης τῆς φερομένης, Ἀσίας Ἰνδιῶν, καὶ διεχώρισας, τὸ Φῶς Χριστοῦ ὄρων, ἐκτρίβων κλέπτοντας, πολλοὺς καὶ πλάνους δολίους, Χριστοῦ τῷ πόντῳ ἐχόμενος· Ὡ εὐχου σώζειν ἡμᾶς ἐσχάτους, ὦ Σωφρόνιε ἄριστε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ω Παντάνασσα ἡμᾶς, κύκλου δυνάμει σου Υἱοῦ, καὶ ὀδύνας τοῦ Σταυροῦ, ἡμῖν μιμνήσκεισθαι συχνῶς, τάχει βοήθει καὶ Πάθη τὰ σωτήρια, αἰεὶ δ' ἐκμελετᾶν, ὡσπερ Σωφρόνιος, ὁμοῦ Σιλουανός, καὶ καταμέμφεσθαι, μόνης ραθύμου γνώμης τῆς ἔνδοι, ἐξ ἑαυτῶν προοιούσης τε· ἀλλ' ἔρχου σῶζε καὶ μὴ ἐάσης, καὶ ἡμᾶς κολασθῆναι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μετηνόεις φερέπανε ἀληθῶς, ἐλειτούργεις ἀξίως καὶ συνεχῶς, Σωφρόνιε Ἄθωνι, ἱερεῦ τελειότατε, δαιμόνων πάντα λύων, σαθρὰ μηχανήματα, καὶ τὰς νηστείας ἔχων, ὡς ἔδεσμα ἡδιστον, καὶ τὰς ἀγρυπνίας, ἐν συνθήκαις ἀγρίαις, κρατῶν νοῦν εἰς τάρταρα, τὰ τοῦ ἄδου ἐχόμενος, τοῦ Χριστοῦ καὶ δεόμενος· ὅθεν καὶ ποιμένα καλόν, σὲ δεικνύει πάντας προστατεύοντα, Θεὸς Ὡ εὐχου σωθῆναι, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ως θεράπων Υἱοῦ σου ὑπηρετεῖ, Ἐκκλησίαν Ἀγίων πανευλαβῶς, ὁ μύστης σου Δέσποινα καὶ σοφίας ἀνάπλεως, ἐν γαλλικῇ τῇ χώρᾳ διδάσκων ἐν Πνεύματι, βρεττανικῇ δὲ

νήσω, δομήσας σκηνώματα, τὰ τῶν Μοναζόντων καθαρᾶ δια-
νοίᾳ, πυρίπνους εὐχόμενος, λειτουργῶν καὶ κρατούμενος, θεω-
ρία τοῦ Πνεύματος, μένων τῷ ἀκτίστῳ Φωτί, καὶ πληθύνων
ποιήμια Ὁρθόδοξα, μεθ' οὗ εὐχου Παρθένε, ἡμᾶς διασώζεσθαι.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου...

Προκείμενον· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν. (δίς)

Στίχος· Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοι
σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Καὶ πάλιν· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.

Πᾶσα πνοή... Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν, ὁ Ν' Ψαλμός

Δόξα...

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Ἐλεῆμον ἐξάλειψον τὰ
πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον· Ἦχος πλ. β'.

Φῶς ἄκτιστον, Ἐνέργειαν καὶ Δόξαν καὶ Ἐλλαμψιν Θεοῦ
ἔδειξας Σωφρόνιε, ὡσπερ πολλοὶ τῶν Ἀγίων, ὧν πολί-

τευμα ἔσχηκας καὶ ἀπόλιδας Μοναχοὺς ἐμόρφωσας δωρεὰν καὶ πᾶσι λαοῖς θύρας μετανοίας εὐκόλους ἠνέφξας, ἐξάγων πολλοὺς φυλακῶν σκοτεινῶν δαιμονίων παθῶν καὶ πικρῶν ἀνομιῶν· ἔρχου ἡμῖν πάτερ μετὰ Σιλουανοῦ πατρός σου θαυμαστοῦ καὶ μετὰ Ἀγίων πολλῶν Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν νοθετῶν ἡμᾶς πενθεῖν, κακοπαθεῖν καὶ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ δαίμονας ἐκτρίβειν πολλαχῶς καὶ μὴ δειλιᾶν Χριστῷ συσταροῦσθαι καὶ Ἀναστάσεως Χάριν προσδοκᾶν, Χριστῷ ἡμᾶς συνεχομένους καὶ Ἀγίοις Πᾶσι φιλιουμένους, μεθ' ὧν εὐχου ἄδου λυτρωθῆναι καὶ πολίτας οὐρανῶν γενηθῆναι ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα οἱ Κανόνες:

α') Τῆς Θεοτόκου, εἴτε τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου, Σαββάτου ἐ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, εἴτε τῆς Παρακλητικῆς τοῦ δ' ἤχου, εἴτε τῶν Θεοτοκαρίων δ' ἤχου, εἴτε τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου, ὄνπερ ἐποίησεν εἰς τὴν ἀκολουθίαν Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

β') Ὁ προτιθέμενος ἐφεξῆς τοῦ Ὁσίου γέροντος Σωφρονίου.

Ῥδὴ α'. Ῥχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια

Τριάς Πανακῆρατε, μόνη Θεότης ἀξιώσον, ἡμᾶς τὸν Σωφρόνιον, ὕμνοις τιμήσασθαι, ὥσπερ γνήσιον, εὐγνώμονά σου δοῦλον, ἡμῶν δὲ ἐκφάντορα, τῶν μυστηρίων σου.

Σωφρόνιε πέφυκας, ἐν ρωσικῇ χώρᾳ δόκιμος, Χριστῷ στοιχειούμενος, καὶ ὀδηγούμενος, φόβῳ ἄνωθεν, εἰς θείαν Βασιλείαν, ἢν εὐχου δωρήσασθαι, Κύριος τέκνοις σου.

Εὐλάβειαν ἔφθασας, καὶ τὴν ἀγνότητά πρώτιστε, εὐχόμενος πάντοτε, ὅμως προσέκοψας, ἀσιάτιδι, παγίδι ὀκνηρίας, Σωφρόνιε λύτρωσαι, ταύτης τὴν ποιμνὴν σου.

Θεὸς σε ἐφώτισε, καὶ ἐκ βοθύνων ἀνήγαγε, καὶ Φῶς χαροπάροχον, εἶδες Σωφρόνιε, τοῦ Σωτῆρος σου, ἐλκύνον μετανοίᾳ· ἀλλ' εὐχου τοῦ πένθους σου, ἔχεσθαι τέκνα σου.

Θεοτοκίον

Εσχάτους ἠγίασε, πολυαρίθμους καὶ ἔσωσεν, Υἱὸς σου Πανύμνητε, καὶ Ἀειπάρθενε, ὅμως λάβε νῦν, Σωφρόνιον ικετήν, δακρῦων τὸν ἔμπλεων, πρέσβυν τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

»Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῇ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια

Φυγῶν ὧ Σωφρόνιε ταχέως, τῶν βρόχων σατὰν τοῦ δολεροῦ, τῆς πλάνης κατεγέλασας, Ἀλήθειαν κεκράτηκας, Χριστὸν Ζωὴν καὶ Δύναμιν, ἐν ᾧ ἡμῶν πάντων μέμνησο.

Τὰς τέχνας φιλῶν καὶ παραστάσεις, σχεδίων ὄρων ἐπιμελῶς, ζωγράφων τύπους ἔσχηκας, ἀλλ' ὅμως πάλιν ἔφυγες, Χριστοῦ μολῶν τοῖς ἴχνεσιν, ἅπερ ἡμῖν νῦν ἐγχαράττε.

Φωτὶ θειωτάτῳ κατελλάμφθης, ὡς μύστης Σωτῆρος καὶ ποθῶν, Αὐτοῦ θεῖα σκηνώματα, τῷ Ἄθῳ προσεπέλασας, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ μάρτυρος, Παντελεήμονος πέπηγας.

Υπήκοος ὤφθης τῷ Σωτῆρι, ἐντὸς συνοδίας Μοναχῶν, καὶ ἔσχατος γεγένησαι, σκληρῶς δὲ προσεπάλαισας, καταβαλεῖν τοὺς δαίμονας, καὶ πονηρά τούτων ἔνεδρα.

Θεοτοκίον

Ηὐλόγεις ἀπείρως Θεομητορ, Σωφρόνιον μέσον Μοναχῶν, πολλῶν καὶ σὺν τῷ γέροντι, σεπτῷ αὐτοῦ ὡς τέκνα σου, Σιλουανῷ ἀλλ' ἔπιδε, ἡμῖν ἀθλίους Πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Πειρασμῶν τῶν ἀγρίων τὰς προσβολάς, ὑπομένων Σωφρόνιε καρτερῶς, δαιμόνων τὰ πλήγματα, ταῖς νυξὶ καθυπέμεινας, καὶ ἐν ἡμέραις κόπους, οὓς ἔτλης φερέπονε, ἐργασιῶν ποικίλων Μονῆς τίς ἂν ἔγνωκεν; ὅθεν ἀναβάσεις Θεῖω Πνεύματι ἔσχες, καρδίᾳ καὶ οἴκησιν, τοῦ Θεοῦ τὴν παμπόθητον, ἐν ψυχῇ σου ἀλλ' αἴτησαι· πάντας Μοναχοὺς συστοιχεῖν, καὶ ἐν κόσμῳ πάντας τοῖς ἀγῶσί σου, καὶ μετὰ πόθου προστρέχειν, Χριστῷ διασώζοντι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον.

Συγγραμμάτων αἱ βίβλοι ὦ Μαριάμ, Θεομητορ ὑπάρχουσι πολλαπλαῖ, καλοῦ Σωφρονίου σου, καὶ εὐγνώμονος δούλου σου, Σιλουανῷ στοιχοῦντι, καὶ σοὶ Ἀπειρόγαμε, καὶ δαιμονίων κλῶντι, γαυρίαμα πάντοθεν· ὅθεν τοὺς ἐν Ἄθῳ Μοναχοὺς καὶ παντοίους, ἐν κόσμῳ στοιχήσαντας, τούτοις σῶζε

Πανάμωμε, καὶ σὲ πόθῳ γεραίροντας, ἵνα τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ σου αἵρωμεν προσμένοντες, Ἀναστάσεως δόξαν, Αὐτοῦ ἀκατάλυτον.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

»**Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια

Χρόνους πλείστους Κοινοβίῳ, ἐκαρτέρεις Σωφρόνιε, καὶ πρὸς ἐρημίας, πάντοτε ὑπέικων ἐχώρησας, πολεμιστὰ δαιμονίων βράχοις Ἄθωνος, καὶ τῆς νήψεως, μύστα Χριστῶ Ὅσιώτατε.

Βραχοὺς εἶσας θαλάσση, παραλίους Σωφρόνιε, εὔρες νέον τόπον, ἐρημητηρίου καὶ σπήλαιον, ἔγγιστα ἄλλης Μονῆς Παύλου ἀδάμαντος, μεθ' οὗ πρέσβευε, πένθος Χριστῶ δοῦναι τέκνοις σου.

Κλῆσις θεία καὶ ἀνθρώπων, εὐλαβῶν σοι ἐγένετο, τῇ ἱερωσύνῃ, καὶ πνευματικῇ τῇ πατρότητι· πάλιν δ' ὑπέικεις σωφρόνως ὦ Σωφρόνιε, καὶ ἐν Ἄθωνι, πλείστους ὠδήγηεις ἐν Πνεύματι.

Τὰ Κοινόβια τοῦ Ἄθω, εὐγνωμόνως Σωφρόνιε, σὲ Χριστοῦ τὸν μύστην, ἔσχον καὶ διδάσκαλον Πνεύματι, ποδηγετοῦντα πολλοὺς πρὸς Παράδεισον, εἰρηνεύοντα, χαριτοβρῦτως τὰ πνεύματα.

Θεοτοκίον

Κλῆρον ἔσχες Παναγία, Θεονύμφευτε Ὅρος σου, Ἄθω ἀλλὰ πάντας, τοὺς πειραζομένους διάσωζε, προσοχθισμάτων κακίας ἀπογνώσεως· δράμε Δέσποινα, ἔλκε ἡμᾶς ἄδου κράζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

»**Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια

Καὶ πάλιν σε κέκληκε, Χριστὸς ὡσπερ ὑπήκοον, μάκαρ ὦ Σωφρόνιε ποιμαίνειν, πρόβατα τούτου Εὐρώπῃ μένοντα, γῆ γαλατικῇ καὶ τῷ λιμῶ, Πνεύματος τηκόμενα, ἅπερ ἔθρεψας λόγοις σου.

Εὐρώπῃ διέλαμπον, τῷ πάλαι πλεῖστοι Ἅγιοι, οὓς καὶ παρεκίνεις τοῦ μιμεῖσθαι, τέκνα σου πάντα, πιστὰ Σωφρόνιε, ἅμα σὺν Ὁσίᾳ θαυμαστῇ, κλήσει Γενεβιέβη τε, ἧς καὶ μνήμην τετίμηκας.

Φωτὸς θείου ἔμπλεως, διέβης καὶ τὴν θάλατταν, καὶ ἀπεβιβάσθης Βρεττανία, μένων ἀπαύστως πτωχὸς τῷ πνεύματι, πένθους χαρωποῦ καὶ προσευχῶν, οἶκος τιμαλφέστατος, καὶ ξενίζεις τοὺς πάσχοντας.

Ῥς ἥλιος ηὔγασας, τὴν νῆσον καὶ κατηύφρανας, δῆμους Βρεττανίας Ὁρθοδόξοις, λόγοις καὶ ἔργοις σοφῆ Σω-

φρόνιε, μνήμην ἐγκαινίζων παλαιῶν, ἐπιλελησμένων τε, τῶν Ἁγίων τῆς Δύσεως.

Θεοτοκίον

Προεΐρηχε Δέσποινα, Υἱός σου καὶ Θεάνθρωπος, τί ἐρεῖτε Κύριε ματαίως; καὶ οὐ ποιεῖτε, ἅπερ ἐντέλλομαι· ὅμως κἂν ἐν τέλει καὶ ἡμᾶς, σῶσον Παναμώμητε, μετανοία καὶ δάκρυσιν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

»**Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια

Μονὴν ἐγείρεις Σωφρόνιε, ἐν γῆ βρεττανικῇ καὶ σκηνώματα, θεῖα Ὁρθόδοξα, ὅμως τὴν πίστιν σου ἔδειξας, ἐκ τῶν σεπτῶν σου ἔργων, Χριστομιμῆτων σου.

Συνάγεις ποιμνὴν Ὁρθόδοξον, στοιχεῖς ταῖς παραδόσεσιν Ἄθωνος, Θεῖω ἐν Πνεύματι, ζῶν κἂν ἐν μέσῳ αἱρέσεων, πολυπληθῶν ἀνθρώπων, καὶ περιστάσεων.

Ὼς λύχνος τέθεισαι ἄνωθεν, λυχνία Ὁρθοδόξῳ Σωφρόνιε, πόλις δ' ἐπ' ὄρους τε οὐκ ἀπεκρύβης φωτίζοντος, σὲ τοῦ Χριστοῦ ἀλείπτως, ὡς μύστην τέλειον.

Πτωχεῖα πάσῃ κεκόσμηται, Μονή σου τοῦ Προδρόμου Σωφρόνιε, οὗ καὶ ἐφείπεσο, ὅμως πλουτῶν Θεῖω Πνεύματι, προαιρουμένους πάντας πλουτίζεις Χάριτι.

Θεοτοκίον

Σταυρῶ Υἱοῦ σου παρέστηκας, Μητρόθεε θρηνοῦσα ὠλόλυξες, βλέπουσα ἄδικον, τούτου σφαγῆν καὶ ἐκούσιον, ἀλλὰ ἡμᾶς τῷ πένθει σῶσον καὶ θλίψεσιν.

Κοντάκιον. ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγος πέφνηας, θείου Φωτὸς καὶ ἀκτίστου, πλήρης ὦν τῆς Χάριτος, ἄνωθεν Πνεύματος μόνου, πρέσβευε, φιλοσοφίας σου ἐχομένους, τρόποις δέ, Χριστομιμήτοις σου ἐπομένους· ὦ Σωφρόνιε σωθῆναι, ἐλέει πάντως, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐκδιηγῆσεται Σωφρονίου ἄθλους τοῦ ἐσχάτως διαλάμφαντος Πνεύματι, καὶ βιώσαντος Χάριτι Παύλου Ἀποστόλου ρήματα· Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός, εἶπερ τὸ ζῆν Χριστῷ μόνω, ἔστι ζωὴ καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος, καὶ ἡμῖν ἐχαρίσθη πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ· οὐ μόνον τὸ εἰς Χριστὸν πιστεύειν· διὸ τιμᾶν Σωφρόνιον χρέος καὶ ὄφλημα Χριστιανῶν ἐστίν, ὀπηνίκα βίον τούτου πᾶς ὄρᾳ, βίβλους τούτου πᾶς οἶδε, λόγους ἤκουσε τούτου Ὁρθόδοξος πληθὺς Ἐώας καὶ Δυσμῶν, Νότου καὶ Βορρᾶ, Ἄθω καὶ ἐσμός ἐθνῶν ἀπάντων καὶ λαῶν· μετανοίας κῆρυξ γέγονε, ζωγράφων ἐλκυστήρ πρὸς θεϊαν βιοτήν, Μοναχῶν φωταγωγός, ἱερέων καὶ ποιμένων ὁδηγός, φιλοσόφων θεολόγων ἐνοποιὸς πρὸς Χριστοῦ Σοφίαν καὶ Βασιλείαν· τῆς δὲ ταπεινώσεως Σωτῆρος ἄκρας κενωτικῆς μέχρις ἄδου ἦν μιμητής, ὁμοῦ Σιλουανῶ αὐτοῦ γυμναστῆ καὶ Ἄθω Ὁσίους, Εὐρώπης πάλαι Ἁγίοις καὶ ρωσικῆς γῆς πολλοῖς καταργοῦσιν Ἀσίας σκότη καὶ ἄγουσι

Σιὼν Ἄνω ἀσφαλῶς· πρὸς οὓς πάντες εἶπωμεν· Σωφρόνιε πάτερ πρέσβευε σὺν τοῖς Ἁγίοις πᾶσιν, ἡμᾶς σωθῆναι, ἐλέει πάτωσ τοῦ Παντοκράτορος.

Συναξάριον.

Τῇ 11^ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, μνήμην ἐορτάζομεν καὶ ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου Γέροντος **Σωφρονίου** (Σαχάρωφ) ἐκ Ρωσίας, ἐν Ἄθω διαλάμφαντος καὶ ἐν Εὐρώπῃ, γαλλικῇ γῆ, βρεττανικῇ νήσῳ τέλος, ἔνθα καὶ Μονὴν Τιμίου Προδρόμου ἐδομήσατο, καὶ ἕως ἡμῶν, ἐν χρόνοις ἐσχάτοις ὑπάρχουσιν, Ὁρθοδοξίας ἐχομένης ἐν παντί. 1896-1993.

Στίχοι.

Σωφρόνιε μάκαρ Φωτὶ τῷ Ἀπλέτῳ
ζῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμᾶς ζῶωσον πάντας.
Πνεύματι Θείῳ εὐχαῖς σου μετανοίας,
ὁδοὺς δίδαξον τοὺς ἀεὶ σε τιμῶντας·
δοὺς δὲ πτωχεῖα πνεύματος ἔπεσθαί σοι
ἀκολουθεῖν σοι ἅμα ὡς ἠκολούθεις·
Χριστῷ ἁγίοις καὶ μόνῃ Θεοτόκῳ,
πρὸς Παραδείσου πατρίδα Σιὼν Ἄνω·
κατάργει πάσας δ' ἀναστροφὰς ματαιίας,
ἡμᾶς στοιχειῶν φόβῳ θείας Σοφίας
καὶ δὸς φιλοσοφεῖν, ἀγαπᾶν Σωτῆρα,
ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Εὐεργέτης·
Οὗτος ὁ Ὦν καὶ Ἦν καὶ ὁ Ἐρχόμενος·
Ἄχρονος, Προαιώνιος, Ἀπέραντος,
Ἀκατάληπτος, Οὗ γνώρισμα Οὐσίας,
τὸ ὑπὲρ παντὸς κεῖσθαι τοῦ γνωρίσματος

κτίσει Αὐτοῦ, ἐκ μὴ ὄντων παραχθείση,
Αὐτοῦ τῇ Δυνάμει Ἀπείρῳ καὶ Οὐσῇ.

Καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῦ **Συναξαριστοῦ**.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια

Σωφρονέστατε, Σωφρόνιε ὑπήνεγκας, τὰς ἀσθενείας σου, πολυπληθεῖς καὶ πικράς, καὶ ἔχαιρες πάντοτε, τῇ προσδοκίᾳ σου, προσευχόμενος, Χριστῷ ἀλήκτως δοῦναι σοι, σὺν Ἁγίοις Βασιλείαν.

Κατεπάλαισας, βελίαρ σὺν τοῖς δαίμοσι, καὶ κατεγέλασας, μωρῶν στιφῶν δυστυχῶν, προστρέχων ἐκάστοτε Πνεύματος Χάριτι, προσευχόμενος, ἀδιαλείπτως Ὅσιε, ὑπὲρ πάντων τοῦ σωθῆναι.

Ἐπερήφανα, Ἀσίας τὰ θρησκευήματα, καὶ προσοχθίσματα, καὶ βδελυρὰ ἀπωθεῖς, ἀρνούμενα πάντοθεν, Κύριον Ἅγιον, Τρισυπόστατον, Ζωαρχικὸν συνέχοντα, τῇ δρακί τὴν κτίσιν πᾶσαν.

Ἐξουδένωσας, ὑπόκρισιν θρησκευήματος, τοῦ διαλύοντος τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, Χριστοῦ ταπεινώσας, Ὡ καὶ προσκόπτουσιν, ἀφρονέστατοι, ἀδυναμίᾳ χρώμενοι, τῶν δαιμόνων καὶ ἀνοία.

Θεοτοκίον

Θεονύμφευτε, Υἱός σου ἐνετείλατο, τῆς ταπεινώσεως, ἡμᾶς ὁδεύειν ὁδοῖς, ἐχθροὺς ἀγαπήσασθαι, καὶ τοῦ ἀπέχεσθαι, ἀσελγείας τε, ἀλλὰ ἡμᾶς ὁδήγησον, ἀτραποῖς σου θεαρέστοις.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

»**Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια

Μεῖζονα ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐναπέδειξεν, ὥσπερ διεκήρυξας, πᾶσι καὶ ἐβίωσας αὐταπαρνήσει ἔτοιμος, παθεῖν κακώσασθαι, τῷ σώματι, καὶ ἔνδοθεν κλαίειν, καὶ ὑπὲρ ἀπάντων, προσεύχεσθαι σωθῆναι.

Κάθοδον τοῦ νοῦ αὐτομεμφία, τῷ ἄδη καὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ Παντάνακτος, ἔσχες ἔργον ἄριστον, τοῦτο δὲ παρέδωκας, Σιλουανοῦ ἐχόμενος, πατρός σου πάντοτε, Σωφρόνιε, καὶ πάντων Ἁγίων, ὧν εὐχαῖς προστίθει, δεήσεις ὑπὲρ κόσμου.

Φῶτα ἀσθενῆ καὶ κλοπιμαῖα, δαιμόνων καὶ εὐκολώτατα κατέσβεσας, λάμψεσι τοῦ ἄνωθεν, Πνεύματος τῆς Χάριτος, καὶ ἀγωγᾶς ἀσκήσεως κλαυθμοῦ συντρίβοντος, σκληρότητα, καρδίας ἀπόνου, καὶ ἀναισθητούσης, οἰκτρῶς καὶ παναθλίως.

Δάκρυα ἐκχέειν δῶρον πέλει, Χριστοῦ τοῦ ἐν ταπεινώσει
ἐπεμβαίνοντος, δόντος Χάριν ἄφθονον, ἔλεον ἀνείκαστον,
ὡς ἐν ταῖς βίβλοις γέγραφας, σοφὲ Σωφρόνιε, ὡς ἔμπλεως,
Φωτὸς τοῦ ἀκτίστου, οὗ μετέχειν εὐχου, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Γῆν βρεττανικὴν τοῖς χρυσαυγέσι, Θεόνυμφε λόγοις κατε-
λάμπρυνε, Δέσποινα Σωφρόνιος, τῇ ἐπιστάσιᾳ σου, καὶ
κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀλλὰ ἰκάνωσον, τὸ ποιμνιον αὐτοῦ καὶ
Προδρόμου, μετὰ σοῦ προστάτου, σωθῆναι εἰς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἄ**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχού-
μενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραί-
ρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἄειπάρθενε.

Τροπάρια

Χαίρει οὐρανός, μυριάδων συστήματα, τὰ ὑπερκόσμια,
βλέποντα ἀγῶνας σου, ἐν Ἄθῳ Ὄρει, Εὐρώπῃ ἅμα τε,
καὶ ἐπιστήμην μείζονα τὴν ἀγιάζουσαν, τοὺς ἀνθρώπους, νῆψιν
ἀδιάλειπτον, προσευχὴν καὶ τοὺς κόπους τοῦ σώματος.

Πᾶσι φαινός, ὁ βίος Σωφρόνιε, τῆς μετανοίας σου, καὶ ἡ
δημοσίευσις, μωρῶν τοῦ βουδα παγίδων βίβλων τε,
ἀπατηλῶν καὶ γέλωτος ἀξίων Ὑπερθεν, φωταυγείᾳ Πνεύμα-
τος πατάσσοντος, καὶ ἐκτρίβοντος δαίμονας τάχιον.

Γέγονας σαλός, Χριστῶ ὁμοιούμενος πάτερ Σωφρόνιε, ἄκρα ταπεινώσει σου, ἀκάκῳ ἦθει, πλείστη ἀγάπη σου, ὥστε διδάξαι ἅπαντας τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ Σωτῆρος, φόρτον δικαιοῦματα, δικαιῶντα ἡμᾶς εὐκολώτατα.

Κάθαρσιν ψυχῆς, ἀπέδειξας εὐκολον, μάκαρ Σωφρόνιε, καὶ τῆς ματαιότητος, πολλοὺς τοὺς πόνους κόπους ἐπόμπευσας, ἄνω ὁδοὺς καὶ Σταύρωσιν, Χριστοῦ καὶ Ἐγερσιν, παραβάλλων, πρὸς τὰ καταχθόνια, κοπιῶντα ἀθλίως δαιμόνια.

Θεοτοκίον

Υψωσον ἡμᾶς, Μαρία Παντάνασσα, πρὸς τὰ οὐράνια, Κλίμακι ἀνέρχεσθαι, ἀσκήσει βίαι βαθμοὺς καθάρσεως, καὶ φωτισμοῦ Θεώσεως καὶ μὴ στραφῆσθαι, ἐν ματαιοῖς, δὸς καὶ συναγάλλεσθαι, μεθ' Ἁγίων αἰῶνας εἰς ζύμπαντας.

Ἐξαποστειλάρια

Ἦχος β΄. *Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

Σωφρόνιε τετέλεκας, τοὺς δρόμους τῆς ἀσκήσεως, καὶ παραδόσεως εἴχου, πνευματικῆς ἐσωτέρας, μὴ καταργῶν καὶ τοὺς τύπους, τῆς Ἐκκλησίας Σωτῆρος· πολλὰ δὲ ἔθνη φωτίσον, ἔχεσθαι Θεοῦ Πνεύματος, ἐν πένθει καὶ ταπεινώσει, καὶ μετανοίας τοῖς τρόποις.

Ἔτερον· *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Σιλουανὸν ὑπέδειξας, σὺν πολλοῖς τοῖς Ἁγίοις, ἐν μέσῳ ζῶντας θλίψεων, ἀπτοήτους ἀσειστους, ὥσπερ Σωφρόνιε ἔζης, σκληροτάτοις ἐν τρόποις, μετανοῶν ἐκάστοτε, μὴ στρε-

φόμενος κάτω, ἀλλὰ Φωτός, μέθεξιν ἀκτίστου ἔχων ἐν κτίσει, καίπερ ἀκτῆμων γέγονας, νῦν πλουτεῖς αἰωνίως.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μαρία δύο τέκνα σου, ἐν Ἁγίῳ σου Ὁρει, μητροπρεπῶς ἠγίασας, σὺν ἀπείροις χορείαις, σοὶ ἐπομέναις Ἁγίων, μιμητῶν τοῦ Υἱοῦ σου, Σιλουανὸν Σωφρόνιον, ἐν καιροῖς τοῖς ἐσχάτοις, πρωταρχικῶς, δοῦσα μετανοίας Χάριν μεγίστην, ὥστε ἡμεῖς στομούμενοι, μεταγνώμεν ἀξίως.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Πᾶσα πνοή...ἐν οἷς ἰστώμεν στίχους ς' καὶ φάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Χαίροις Σωφρόνιε πάτερ, λαμπροφορούμενος, Χριστοῦ ἐν Βασιλείᾳ, μετοχαῖς τοῦ ἀκτίστου, ἄνω ἀκηράτου θείου Φωτός, νικηφόρος τερπόμενος, ἀπαλλαγεῖς τῶν τοῦ ἄδου βασιτισμῶν ἀλλ' ἡμῶν ἀπάντων μέμνησο.

Χαίροις Σωφρόνιε δόξα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐν Ἄθω κλέος, Μοναχῶν καὶ τοῦ κόσμου, κήρυγμα πυρίνοις σου λόγοις σεπτόν, καὶ ἐγχάραγμα βίβλων σου, τὸ διὰ αὐτῶν ἀτάκτους ὀρδᾶς σατᾶν, καὶ τὸ χάραγμα ἀντίθεον.

Χαίροις Σωφρόνιε μάκαρ, ἐνοποιεῖς ἀσκητά, πολλῶν τῶν ἐριζόντων, ἐθνικῶς μαχομένων, σύντριμμα ἀνθρώπων ἰᾶσαι σοφῶς, τὰς στροφὰς ἀπαρνούμενος, τῆς ἐμπλοκῆς ψευδωνύμου ἀπατηλῆς, δαιμονίων κάτω στάσεως.

Ἔτερα γ' Ἦχος πλ.δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βίβλοι σου σοφαὶ Σωφρόνιε, συνεκτικαὶ ἀγαθῶν, τοῦ Θεοῦ πλείστων πέλουσι, καὶ περιλαμβάνουσιν, ἐν σμικρῷ θεῖα ῥήματα, τῶν θεοπνεύστων, Γραφῶν ἐν βάθει, Πνεύματι Θείῳ, Ὡπερ μεμύησαι ὅθεν ἐξαίτησαι, σὺν πατρὶ σεπτῷ Σιλουανῷ, τοὺς ἡμᾶς γεραίροντας, Χριστῷ σωθήσεται.

Εἠνωσας, ἐθνῶν συστήματα, Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν, τοῦ Βορρᾶ καὶ τὰ Νότια, τίμιε Σωφρόνιε, Ἐκκλησία τῷ Πνεύματι, ἐνοποιοῦντι καὶ καταυγάζοντι, Φωτὶ ἀκτίστῳ, πλήθη ἐχόμενα, τῆς πολιτείας σου, σὺν πατρὶ καλῷ Σιλουανῷ, καὶ Ἀγίων Τάξεων, κύκλῳ Παντάνακτος.

Νήσους Βρεττανῶν τετίμηκας, καὶ παλαιοὺς Ἀσκητάς, Ἱεράρχας καὶ Μάρτυρας, Ὅσιε Σωφρόνιε, τοὺς ἐκεῖ διαλάμπαντας, καὶ τῷ Προδρόμῳ πρώτῳ ὑπήγεσο, καὶ Ἰωάννη, ἐν Μονυδρίοις σου ὥστε τετράνωται, Ἐκκλησίας Ἁγίου Σῶμα Χριστοῦ πάντοθεν Ὡ αἴτησαι, ἡμᾶς σωθήσεται.

Δόξα... Ἦχος πλ.α'.

Βίον συνεσταυρωμένον Χριστῷ καὶ Ἀναστάσεως Χάριν ἔσχες Σωφρόνιε φυγῶν δαιμόνων ραθύμων βάρους καὶ τύφον ἐκλύοντα Ἀσίας τοὺς λαοὺς πολλοὺς καμάτους σου φερέπονε Χριστὸς ἰδὼν καὶ ταπεινώσεώς σου βάθη ἕως ἄδου σκοτεινοῦ ἐδόξασέ σε ἐν τῷ ἀκτίστῳ Φωτὶ περιλάμπων σε καὶ Θεολογίας γνώσεως πεπληρωκῶς σε φιλοσόφου δὲ βίου σου, ὁδοὺς ἡμῖν ἐγνώρισε τὰς ἀγούσας ἀπλανῶς ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς εὐγνώμων φανεῖς Σιλουανῷ πατρὶ σου ἐν Ἄθῳ, δέου

Σωτῆρος σὺν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλαχῶν Ὁρθοδόξων τετραπεράτου κόσμου, συνάγων ἔθνη Ἑώας καὶ Δυσμῶν αἰρέσεων μακρὰν, εἰς πίστειως ἐνότητα καὶ Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν· Οὗ εὐχου μετέχειν ἡμᾶς καὶ μὴ χωρισθῆναι Αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον ὁμώχον.**

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ. Ψάλλεται ἡ γ' καὶ ς' ᾠδὴ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζητεῖ τὰ τῶν Ὁσίων (βλέπε τῇ ε' Δεκεμβρίου). Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἱκανῶν, πάντας μετανοίᾳ, ταπεινώσει καὶ προσευχαῖς, βίῳ θεαρέστῳ, ἀκόπως καὶ προστρέχειν, Χριστῷ, καὶ ἀκωλύτως, Αὐτῷ συνέχεσθαι.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε τηλαυγῆς, φάρος Ὁρθοδόξων, ναυσίπλων ὠκεανοῦς, θλίψεων δεικνύων, ἐν πλοίῳ Ἐκκλησίας, ταχεῖαν πλεῦσιν πέρας, πρὸς τὸ Ἀπέραντον.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

εἰς τὸν Ὅσιον ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ (Σαχάρωφ),
τὸν Θεολόγον καὶ Ἑσυχαστήν.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως λέγομεν τὸν ρμβ΄ Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἢ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν

ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

ᾠχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ᾠχος δ'. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Σωφρονίῳ διδασκάλῳ Ὁσίῳ, καὶ θεολόγῳ φιλοσόφῳ τιμίῳ, καὶ Μοναχῶν δεικνύοντι εὐκόλους ἀτραπούς, πάντες προσαιτήσωμεν, ἰκεσίας Σωτῆρι, ἵνα τάχει εὐρωμεν, τῶν παθῶν θεραπείαν, καὶ μὴ δολίοις δαιμόνων κρημνοῖς, καταρριφθῶμεν, Χριστῷ δ' ἀναστρέψωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς

ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα

συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν και ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, και διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια

Εὐαγγελίου ταῖς ὁδοῖς πεπόρευσαι, ἀπὸ παιδὸς και φωτός, μαρμαρύσσοντός σε, θείου ἤρξω γνώσεσθαι, μυστήρια Παντάνακτος, Οὐ Σωφρόνιε δέου, ἡμᾶς ὡς τέκνα προσδέχεσθαι, και μετανοοῦντας εἰσδέχεσθαι.

Τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔνδοθεν, ἀναπτυχθεὶς μαθητής, μέσον γῆς Ρωσίας, εὔρες ἀκατάλυτον, εὐλάβειαν ἀνάγουσαν, πρὸς Χριστὸν Ὁν δυσώπει, ἡμᾶς συνάπτειν τοῖς ἔξωθεν, φρόνημα τοῦ Πνεύματος ἔνδοθεν.

Ζωγραφικὴν τὴν τεχνικὴν μετήρχεσο, ἀλλὰ δολίου σατάν, πρὸς ὀλίγον πάγαις, πόδας σου προσέκοψας, ἀλλ' ὅμως θεία Χάριτι, ἐκφυγὼν ἐκδιδάσκεις, ἡμᾶς πενθεῖν ὦ Σωφρόνιε, κλαίειν τῷ Χριστῷ και συνέχεσθαι.

Θεοτοκίον

Τίς ικανός τὰς σωτηρίους Πάναγνε, ὁδοὺς ἀπειρούς εὐρεῖν, τοῦ Υἱοῦ σου τάχει, καὶ τὴν σὴν βοήθειαν, ἡμῖν παρασκευάσουζαν, τοῦ βαδίζειν εὐκόλως, τοὺς ἀσφαλεῖς δρόμους πάντοθεν, οἷς ἡμᾶς προσβαίνειν εὐόδωσον.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

»**Ο**ὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

Ἐκ Ρωσίας εἰς Δύσιν, Γαλατικὴν ἔφθασες, βλέπων τὰς βασάνους πολέμων, πάντοθεν κύκλω σου, τρέχεις δὲ Ἄθωνι, ἀλλὰ ἡμᾶς τρέχειν Ἄνω, εὐχου ὦ Σωφρόνιε, τῷ Παντοκράτορι.

Τῇ Μονῇ Ἀθλοφόρου, καὶ ἱατροῦ ἔστηκας, τοῦ Παντελεήμονος μάκαρ, καὶ περιβέβλησαι, ὄπλα ἀσκήσεως, μοναχικὰ ἀλλὰ εὐχου, καὶ ἡμᾶς μετέρχεσθαι, ὄπλα τοῦ Πνεύματος.

Υπηκόων ζηλώσας, τὸ καρτερόν ἔσχατος, Ὅσιε Μονῇ κοινοβίου, πέφανας ἔνδοθεν, καὶ προσευχόμενος, νῦν δὲ ἡμῖν τοῦ Σωτῆρος, ὥσπερ σὺ πολίτευμα, δὸς στοιχειώσασθαι.

Θεοτοκίον

Ἐξηγόρασε πάντας, ἐν τῷ Αὐτοῦ Αἵματι, πάθει ὁ Υἱός σου Παρθένε, αἴρων τὰ παιίσματα, καὶ ἀδικούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα στώμεν, δίκαιοι ἀλλ' ἔλεος, δὸς ἡμῖν Πάναγνε.

Σωφρόνιζε, έσκοτισμένους και άφρονας έν ταῖς ζάλαις, πειρασμῶν τῶν κυκλοτερῶν, Σωφρόνιε βίβλοισ σου, λιταῖς σου Χριστῶ σε έκλιπαροῦμεν.

Ἐπίβλεφον, έν εὐμενεΐα, Πανύμνητε Θεοτόκε, έπί τήν έμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, και ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ ιερέως και εὐθὺς τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μονῆ Ρωσικῆ, έν Ἄθῶ κεχαρίτωσαι, ιδῶν τὸν σεπτόν, θαυμάσιον και γέροντα, ὀδηγόν σου πάτερ Σιλουανόν Σωφρόνιε Πνεύματι, τελειωθέντα ὅθεν σὺν αὐτῶ, προσδέου, Χριστῶ ἡμᾶς σωθήσεται.

Ἦδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

»Σύ μου ισχύς, Κύριε, σύ μου και δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μη λιπών, και τήν ἡμετέραν, πτωχείαν έπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῶ Προφήτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῆ δυνάμει σου δόξα φιλήνωθε.

Τροπάρια

Κραταιωθείς, ὑπακοῆ ὦ Σωφρόνιε, έργασίαις, πόνοις και ἄσκήσεσιν, έν πειρασμοῖς, ἤσθα νικητής, βίον δέ προείλου, έρημικὸν θείῳ Πνεύματι· Οὐ Χάριν εὐχου δοῦναι, και ἡμῖν χαμερπέσιν, ὁ Χριστὸς και ἀθλίως στενάζουσιν.

Ὡς Μοναχός, ἐπιπροσθέτως κεκόσμησαι, ἱερέων, Χάριτι καὶ ὕστερον, ποιμαντικῇ ἀποστολικῇ, ὅθεν καθωδήγεις, ἐξωμολόγεις μονάζοντας, πολλοὺς καὶ νῦν ὁδήγει, καὶ ἡμᾶς δακρυρρόους, πενθικοὺς εἰς χαρᾶς εὐαγγέλια.

Καίπερ σκληρῶς, ἀγωνισθεῖς ὦ Σωφρόνιε, ὡς ἐχέφρων, βάρους ἀνεκούφιζες, τοὺς Μοναχοὺς, πλείστων πειρασμῶν· Πνεύματος ὑπέικων, τοῖς μυστικοῖς προσλαλήμασιν· Οὐ Φῶς εὐχαῖς σου δίδου, καὶ ὑμῖν τρυχομένοις, σπαραγμοῖς τοῖς κατ' ἄμφω ἀλγύνουσιν.

Θεοτοκίον

Ἡσυχαστῶν, πολεμικὸν τὸ πολίτευμα, ὑπερβαῖνον, μάχας Ἰπάσας Δέσποινα, συμβοηθεῖς, ἅμα σὺν Ἰῴ, σῶ παντοδυνάμω, καὶ κραταιοῦντι Σωφρόνιον, μεθ' οὗ ἡμῖν βοήθει, καταπλήττειν ἐκτρίβειν, ἐκγελαῖν δαιμονίων ὠμότητα.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίμονα· ἀλλ' ἐπίστρεφόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τάς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια

Γαλατία διέβης, μένων Ὁρθοδόξοις σοφαῖς παραδόσεσι, ποιμήνην τοῦ Σωτῆρος, νηφαλίως ποιμαίνων Σωφρόνιε, ὅμως ταραχώδη, καὶ τὰ μαινόμενα πελάγη, τῶν ἡμῶν λογισμῶν καταπράϋνον.

Βρετανία εισπλέεις, ἔνθα παλαιὰ τῶν Ἁγίων συστήματα, ἔλλαμπον Σωτῆρι, καὶ ἐπύρσευον κόσμον ἐν Πνεύματι, εἴσοδον βοήθει, ἡμῖν Σωφρόνιε εἰς πόλον, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἁγίων σκηνώμασιν.

Μοναχοὺς ὡς ἡ ὄρνις, ἡγαγες ταχέως, πτερύγων σου κάτωθεν, Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μονὴν ξένη γῆ ἐγκαθίδρυσας, τοῦ Προδρόμου μείζω, τῶν Μοναχῶν καθηγεμόνος, μεθ' οὗ εὐχου ἡμᾶς τοῦ σωθήσεσθαι.

Θεοτοκίον

Καθιδρύματα πλεῖστα, καὶ Μοναὶ πολλάκις πυρὶ παρεδόθησαν, καὶ Ναοὶ ὡσαύτως, ἐκρημνίσθησαν Δέσποινα Πάναγνε, ὅμως δὸς οἰκῆσαι, ἡμῖν Υἱός σου καὶ σὺ Μῆτερ, ἐν τῷ νῦν καὶ τῷ μέλλοντι κράζομεν.

Ῥωδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

»**Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τάς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὃ Θεός με ἀνάγαγε».

Τροπάρια

Διέλαμψας, Μοναχῶν πολιτεία, ἐν Μεγάλῃ Βρετανία μεγάλως, ταπεινωθεὶς ὦ Σωφρόνιε βάθει, ἕως τοῦ ἄδου κευθμώνων ἐν Πνεύματι· ἀλλ' εὐχου κράτει τοῦ κρατεῖν, καὶ ἡμᾶς νοῦν τῷ ἄδῃ εὐέλπιδά.

Ἀπόφθεγμα, τοῦ σοφοῦ ὀδηγοῦ σου, τὸ ἐκφράζον βιοτήν τῶν Ἁγίων, Σιλουανοῦ ὦ Σωφρόνιε ἔσχες, ἐν προσευ-

χαῖς τῷ χαράγματι Πνεύματος, καρδία ἔνδον καὶ ἡμᾶς, τοῦτο χάραξον πίστει καὶ δάκρυσιν.

Κεράτηκας, ἀκρατήτους κινήσεις, τοῦ νοὸς ἐν προσευχαῖς καὶ τῇ νήψει· κράτει Χριστοῦ κατελθόντος εἰς ἄδου, νικητικῶς τῇ ἐλπίδι ἐχόμενος· Χριστῷ δ' ἐλπίζειν καὶ ἡμᾶς, κραταιῶς ταῖς εὐχαῖς σου κραταίωσον.

Θεοτοκίον

Συνέχεται πᾶσα κτίσις Υἱοῦ σου, ταῖς χερσὶν ᾧ Μαριὰμ Παναγία, καὶ ἡ πνοὴ πάντων ὄντων ὡσαύτως, ἀλλὰ ἡμᾶς ἐκ τοῦ φόβου καθήλωσον, Αὐτοῦ καὶ σῶσον τὰς ψυχάς, ἀπωθοῦσα δαιμόνων τὰ φόβητρα.

Σωφρόνιζε, ἐσκοτισμένους καὶ ἄφρονας ἐν ταῖς ζάλαις, πειρασμῶν τῶν κυκλοτερῶν, Σωφρόνιε βίβλοις σου, λιταῖς σου Χριστῷ σε ἐκλιπαροῦμεν.

᾿Αχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἀΐτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ εὐθὺς τὸ Κοντάκιον.

᾿Ηχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Σωφροσύνη καθολικὴ ἐπωνόμασται, ἀρετῶν Θεοῦ ἡ παμπληθὺς ᾧ Σωφρόνιε· ὦν μετέσχες μετανοῶν κλαυθμῶ σου γοερῶ, καὶ τοῦ Πνεύματος ἀκολουθῶν, μαρμαρυγὰς καὶ ἀστραπάς, φωτεινὸς ἐναπέφανας· τρόπους δὲ μετανοίας, καὶ

δῶρα τῆς σωφροσύνης, ἐν τῷ Φωτὶ Χριστοῦ ἡμῖν, δὸς ὡς πρέσβυς τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. (δΐς)

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εὐαγγέλιον. (Μρκ. δ' 21- ε' 41)

Ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ· μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μῶδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ; οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῆ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἂν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθέυδῃ καὶ ἐγειρήται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σίτον ἐν τῷ στάχυϊ. ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. Καὶ ἔλεγε· πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ

Θεοῦ; ἢ ἐν τίνι παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν; ὡς κόκκον σινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μείζων πάντων τῶν λαχάνων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν, χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀφίας γενομένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη, τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη αὐτὸ βυθίζεσθαι. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ· σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοὶ ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν. καὶ ἐξελθόντας αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτω, ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ οὔτε ἀλύσεις οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλακίς πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διεσπάσθη ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ

ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με βασανίσῃς. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί ὄνομά σοι; καὶ ἀπεκρίθη λέγων· λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων μεγάλη βροσκομένη πρὸς τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ οἱ βρόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾗ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοὶ ὁ Κύριος πεποίηκε καὶ ἠλέησέ σε. καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρῦσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον. Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

Δόξα...

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Ἐλεῆμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μίαν Κυριότητα, τριαδικῆ Ὑποστάσει, καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, καὶ ὁμοίωσιν, δείκνυς Σωφρόνιε, καὶ ὑποστάσεων, τῶν πολλῶν ἀνθρώπων πρόσωπα, πάντη ἐλεύθερα, χωρὶς τῶν ἀθλίων προλήψεων, πλάνης τῆς Ἀσιάτιδος, καὶ δολιωτάτης ἦν ἔγνωκας· νέος ἡλικία, ἀλλὰ καὶ νῦν βοήθει τοῖς λαοῖς, μετανοεῖν ταπεινώσασθαι, καὶ Χριστῶ σωθήσεσθαι.

Ἔτερον. Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί.

Πυρρὸς Χριστοῦ φωτολαμπής, πνευματοφόρος ἐν ἐσχάτοις Σωφρόνιε, ὑπάρχων εὐχου βιβασθῆναι, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀχρεῖους, θαλαττεύοντας κύμασι, Χριστοῦ λιμένι Ἀσφαλίζοντι.

Ἄλλο. Μεταβολή τῶν θλιβομένων.

Υψοποιῶ τῇ ταπεινώσει, χαροποιῶ καὶ θρηνωδοῦντι ὑπάρχοντι, μακαρίω τῷ πένθει, δὸς στοιχεῖν ἡμᾶς γοργῶς, πρὸ ψυχῶν ἐξόδου ἐκδημίας, καὶ φωτὶ Χριστοῦ μεθέξει θεία, Χριστῷ προσυπαντᾶν εὐχου αἰεί.

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

»Ὁ ἰ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν φάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τροπάρια

Φιλοσόφως διδάσκεις, ἀμπεχόνην ἐνδύεσθαι θείου Πνεύματος, τὴν Χάριν φωτοφόρον, Σωφρόνιε ταχέως, ἀλλ' ἡμῖν δὸς ἀπώσασθαι, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν εἰρκτὴν ἀσφυκτιῶσαν.

Φιλοσόφως ἠγάπας, τὴν Σοφίαν συνέχουσαν Κόσμον σύμπαντα, Σταυρωῶ προσηλωθεῖσαν, Ἦς καὶ δέου λυτρώσασθαι, ἡμᾶς φρικώδους βυθοῦ, ταρτάρων αἰωνίων.

Φιλοσόφους γενέσθαι, ταχινῶς καὶ εὐκόλως ἡμᾶς Σωφρόνιε, προσίεσθαι δὲ χάριν, ἐν θλίψει κεκρυμμένην, αἰφνιδίως ἰκάνωσον, ὥσπερ καὶ σὺ θλιβεροῖς, ὑπέμενες ἀρρήτως.

Θεοτοκίον

Δωρεάν ἢ Σοφία, θεονύμφευτε Μῆτερ ἡμῖν παρέχεται· εὐγνώμονας γενέσθαι, ἰκάνωσον σοὺς δούλους, καὶ μὴ τρόπους μετέρχεσθαι, τῶν θεοκτόνων μωρῶν, Υἱοῦ σου ἀχαρίστους.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

»**Ε**παπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια

Μακαρισμοὺς Σωφρόνιε, τοῦ Σωτῆρος προσδέχεσθαι, εὐχου ἡμᾶς πάντας, τὴν πτωχείαν πνεύματι, καὶ πένθους τὸ δάκρυον, χαροποιὸν καὶ καθαῖρον ψυχάς, τὰς ρερυπωμένας δωρεὰν ἀστραπτουσας, ποιοῦν τῷ ἀκηράτῳ καὶ φωτὶ τοῦ Σωτῆρος· Οὐδέου τοῦ μετέχειν, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἀψευδοῦς πραότητος, ταπεινώσεως δ' εἶχεσο, καὶ δικαίων πείνης, δίψης θείας Χάριτος, καρδία σου πέπλησται θείῳ ἐλέει δὲ ταῦτα λαοῖς, ἔχεες ἀφθόνως, ὦ Σωφρόνιε εὐχου ἡμᾶς ταλαιπωρίαῖς τῶν παθῶν τρυχομένους, ἐσχάτως ἀνανήφειν, Χριστῷ ἐν ᾧ σωθῆναι.

Εν καθαρᾷ καρδίᾳ σου, ἀγνωτάτῳ δὲ σώματι, πνεῦμα Θεῖον οἶκον, ἔδειμε Σωφρόνιε, εἰρήνην ἐβράβευσε, καὶ πολεμίων δαιμόνων στρατιάς, κέκοφεν οἰκτρῶς, ὥστε ἐξέτριψε

τέλος· ἀλλ' εὐχου τῷ Σωτῆρι, δι' Αὐτοῦ θείου φόβου, ἡμᾶς κατασυντρίβειν, σατὰν καὶ κατατρίβειν.

Θεοτοκίον

Τῶν προφητῶν Πανάμωμε, νόες πάντων ἐώρων σε, Πνεύματι Μητέρα, τοῦ Θεοῦ γεννήτριαν, καὶ θεῖοι Ἀπόστολοι, μετὰ Χριστὸν ἐπεποιθείσάν σοι, καὶ χοροὶ Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων τε πλήθη· Σωφρόνιος δὲ πλεῖον, μετὰ Γέροντος τούτου, σεπτοῦ Σιλουανοῦ σοι, ἡμῶν σε Σκέπην στῶσιν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

»**Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Τροπάρια

Σωφρόνιε τῶν Ρώσων συναγωγῆ, καὶ Ἑλλήνων ὑπάρχεις ἐν Ἄθωνι μοναστικῷ, καὶ τῆς Γαλατίας καὶ Βρεττανῶν, πολλοὺς Ἁγίους ἔδειξας, πάλαι διαλάμψαντας ἐν Χριστῷ· αὐτοῖς κατηκολούθεις, μηδὲ ὅλως ἐνδοιάζων, ὥσπερ καὶ νῦν ἡμᾶς συνάγαγε.

Ἀπόστολοι ἐσπάρησαν πανταχοῦ, τῇ κελεύσει Σωτῆρος καὶ Πνεύματος μαρμαρυγαῖς, ἵχνεσι δὲ τούτων ποιίμνη Χριστοῦ, βεβάδικε καὶ ἔφθακε, Χάριτι τῇ θεῖα ἕως ἡμῶν· καὶ νῦν πανορθοδόξως, συγκάλει ταπεινοῦσθαι, μετανοεῖν λαοὺς Σωφρόνιε.

Ῥαγήσασθαι κελεύει Χριστὸς Σωτὴρ, ἑαυτοὺς ἀλαζόνας ἀστοιχοῦντας ταῖς δαιμονικαῖς, μύσους πονηρίας ταῖς προτροπαῖς, φρονίμους δὲ γενήσεσθαι, ὡσπερ ὄφεις κρύπτοντες κεφαλὰς· Σωφρόνιε τὴν νῆψιν, εὐχὰς ἐν ἐγγρηγορσει, ἡμᾶς κρατεῖν Χριστὸν δυσώπησον.

Θεοτοκίον

Σωφρόνιος Μονάζοντας προσκαλεῖ, Θεομητορ ἐξ Ἄθω καὶ πάντοθεν τοῦ συστοιχεῖν, σοὶ τῇ παντανάσση Σιλουανῶ, Πατρὶ ὁμοῦ καὶ ἄγεσθαι, πάλαι θεοφόρων ταῖς διδαχαῖς· ἀλλ' ἔρχου Παναγία, ἀπείροις σὺν Ὅσίοις, Χριστῶ αὐτοῖς ἡμᾶς συνάγουσα.

Καὶ εὐθὺς τὰ Μεγαλυνάρια.

Ῥξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε φαινέ, λάμψεσι τοῦ θείου, ἀνεσπέρου καὶ ἰλαροῦ, πλήρης ἐνυπάρχων, φωτὸς ἐν ἐνεργείαις, ἀκτίστου καὶ ἀπλέτου, θεία τῇ Χάριτι.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἐκλεκτέ, γῆς Ρωσίδος ποιίμνης, καὶ τοῦ Ἄθω ὁ Μοναχός, τέλειος ὑπάρχων, πολλῇ ἀκτημοσύνη, σεπτῇ ὑπακοῇ τε, καὶ τῇ ἀγνότητι.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἰσχυρέ, ἦθει μετανοίας, καὶ τοῦ πένθους χαροποιῦ, κἄν ἐτρώθης δόλω, βελίαιρ πρὸς ὀλίγον, κατέτρωσας μυριάκις, δαίμονας τρώσαντας.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε φωτεινέ, δείξας γῆ ἀπάση, τὰς ἀπά-
τας τῶν πονηρῶν, κακεντρεχεστάτων, ἐώας βδελυγμά-
των, οἰκτρῶν προσοχθισμάτων, ψευδοθησκεύματος.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἐν σπουδῇ, κλίμακι προσβαίνων,
Ἰωάννου τῶν ἀρετῶν, θείου Σιναΐτου, οὗ βάθους ἐπιστή-
μης, ἐν Πνεύματι ἐγνώκεις, ρήμασι πράξειςιν.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἱερεῦ, τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, εὐλαβέστατε
ἐν παντί, καὶ κεκοσμημένε, τοῦ Πνεύματος δυνάμει,
δεσμεῖν καὶ λύειν πταίστας, μετανοήσαντας.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε Μοναχέ, τέλει ἐν μέσῳ, Κοινοβίου
τοῦ Ρωσικοῦ, καὶ ἐν ἐρημίαις, καὶ βράχοις Ὕρους Ἄθω,
πολλὰς τὰς ἀναβάσεις, θέμενος Πνεύματι.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ὀδηγέ, πλείστων ἐν τῷ Ἄθῳ, Μονα-
ζόντων καὶ ἀλλαχοῦ, Πνεύματος ὁ πλήρης, διδάσκαλος
καὶ τύπος, Ἁγίων ὑπηκόων, μόνου Παντάναχτος.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε καρτερέ, ἐν βασάνοις πλείσταις, δαι-
μονίων τῶν μουσαρῶν, πλήγματα καὶ τύφεις, αὐτῶν
καθυπομένων, νυκτὶ καὶ μὴ γογγύζων, ὡς Χριστομίμητος.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε κραταιέ, σὺν κραταιωτάτῳ καὶ σπου-
δαίῳ Σιλουανῷ, σχόντες ταπεινώσει, βαθεῖα ἕως ἄδου
τὸν νοῦν, καὶ τῷ Σωτῆρι, πλεῖον ἐλπίζοντες.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἀρωγέ, τῶν μετανοούντων, καὶ ἀπεί-
ρων ἀμαρτωλῶν, ὡς περ ἐπεφάνης, Χριστῷ καὶ τοῖς σοῖς
βίβλοις, Ποιμένι Σταυρωθέντι, τούτου ἀκόλουθος.

Χαίροις τὴν Εὐρώπην ποδηγετῶν, μέσον ἀντιξόων, ἀνω-
μάλων τῶν συνθηκῶν, δύο παγκοσμίων, πολέμων τῶν
ἀφρόνων, Σωφρόνιε σωφρόνως, ζῶν γράφων Πνεύματι.

Χαίροις Βρεττανίας καὶ Γαλατῶν, χώρας φῶς ὑπάρχων
καὶ ποιμνίου μικροῦ ποιμῆν, τῆς Ὁρθοδοξίας Χριστοῦ
καὶ Ἐκκλησίας, δεικνύων μεγαλεῖα, θεῖα πανίσχυρα.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε διδασκαῖς, θεῖαις σου ἐμπρέπων καὶ
τοῖς ρήμασι καὶ Γραφαῖς, βίβλοις θεοπνεύστοις, μεσταῖς
φιλοσοφίας, σεπτῆς θεολογίας καὶ παραδόσεως.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἀπλανῶς, πάντας ἐκδιδάσκων, τοῦ
συνδέεσθαι ἐν Χριστῷ, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐντὸς τῆς
Ἐκκλησίας, πιστῆς Ὁρθοδοξίας, ἕξω αἰρέσεων.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ποταμέ, θείων νοημάτων, ἐκ τοῦ
Πνεύματος θεϊκοῦ, κύκλω περιστρέφων, Γραφῶν Ἁγίου
λόγους, Χριστοῦ δὲ καὶ Ἁγίων, σχῶν τὸ πολίτευμα.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε πεποιθώς, ζωαρχικοτάτη, τῇ Τριάδι
μοναδικῇ, βασιλικωτάτη, Θεότητι ὑπείκων, πολλῇ ἐν
εὐλαβείᾳ, καὶ συνεχόμενος.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε τοῖς χοροῖς, πάντων τῶν Ἁγίων,
ὥσπερ ἔσχατος πεποιθώς, ὅμως ἐν τῇ Δύσει, καὶ χώραις
ἐσπερίας, ἐνίοτε σαλίζων, ὠφθης τῷ Πνεύματι.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε τῷ σοφῷ, Παύλῳ Ἀποστόλῳ, προσε-
πόμενος θαυμαστῶς, ὥσπερ Ἰουδαίῳ φανέντι Ἰουδαίους,
καὶ σὺ ὥσπερ ἐν Δύσει, ζῆν ἐδεικνύεσο.

Χαίροις ὁ ἐχόμενος τυπικῶν, τῆς Ὁρθοδοξίας, Βρετανία τῆ ξένη γῆ, ὅμως ἐν Μονῇ σου, Τιμίου τοῦ Προδρόμου, τὸ φρόνημα Σωτῆρος, ἔσχεσ τῆ ποιίμνη σου.

Χαίροις ὁ δεχόμενος πάσης γῆς, τούς σοι ἐρχομένους, καὶ διψῶντας τὸ ὕδωρ ζῶν, Πνεύματος παρέχων ἀφθόνως τοῦτο σπλάγχνα, Σωφρόνιε Σωτῆρος, δείξας καὶ ἔλεος.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε Βρετανῶν, πάλαι τῶν Ἁγίων, Γαλατίας τε παλαιᾶς, καὶ τῶν τῆς Ρωσίας, καὶ Ἄθω τῶν μυρίων, ἐχόμενος σωφρόνως, ποιίμνη Σωτῆρος σου.

Χαίροις τῶν ἐσχάτων θεῖε γραφεῦ, Πνεύματος Ἁγίου, φωτοπάροχε γραμματεῦ, πλεῖον καταργήσας, βλασφημους τὰς αἰρέσεις, καὶ σχίσματα θρησκείας, ψεύδους καλύμματα.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε τὰς βουλὰς, δείξας τοῦ Σωτῆρος, ἐλευθέρους ζωοποιούς, πάντων συντηρούσας, θελήσεις προαιρέσεις, καὶ πρόσωπα ἀνθρώπων, σχούσας ἀκέραια.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἐλαφρά, κρίματα Σωτῆρος, δικαιώματα τὰ σοφά, καὶ τὰς μαρτυρίας, Αὐτοῦ Ἀληθεστάτας, βιώσας καὶ διδάξας, πάντας τοὺς θέλοντας.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε τῶν κακῶν, βάρος καὶ τὸ πνίγος, τὰς ἀλύσεις καὶ σκοτασμόν, ἄγχος καὶ μανίαν, εὐκόλως ἱατρεύων, Χριστοῦ τῆ πολιτεία, λόγοις διδάγμασιν.

Χαίροις ἐμφανίζων τὸν ἱατρόν, μόνον κυβερνήτην, πάντων ἔτοιμον βοηθόν, σὺν τῇ Θεοτόκῳ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, τὰ φάρμακα διδοῦσι, πᾶσι καὶ ἔλεος.

Χαίροις παντοδύναμον τὸν Θεόν, δείξας ἀντιστρόφως, **Χ**πλανωμένοις φθοροποιῖς, ὧν κοιλία πέλει, θεότης ἀσωτία, κρυφίαι καλυφθεῖσαι, ψεύδους θρησκευμασιν.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε ἀγαπῶν, τὸν Χριστὸν τελείως, καὶ Ἁγίους ὡς ἀδελφούς, καὶ Μητροπρεπέσι, τιμαῖς τὴν Θεοτόκον, γεραίρων Ἐκκλησίᾳ, μόνη Παντάνακτος.

Χαίροις ὦ Σωφρόνιε καταργῶν, ἔξω Ἐκκλησίας, τρόπους λόγους καὶ βιοτήν, φίλαυτον δολίαν, κατάγουσαν εἰς ἄδην, χωρὶς Χριστοῦ Σωτῆρος, μέγα τὸ Ἔλεος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος α΄. *Τοὺς τρεῖς Μεγίστους Φωστῆρας.*

Ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐφάνης καὶ χαλεποῖς ὦ Σωφρόνιε, ὡς καὶ εὐδοκοῦντος Σωτῆρος, καροῖς ἡμῶν ἀναδείξαντος, μετανοούντων θεῖον φῶς ἐπιστρέφων σκοτασμῶν ἐκ πλάνης προσοχθισμάτων μύσους, τοῦ ἄδου πάντοθεν ἐσὲ κατεωγότα κλοιοὺς ἀνδρικότατα Πνεύματι, καὶ τοῦ Χριστοῦ πολιτείαν, ἐλευθέραν τὸν κηρύσσοντα· ἔνδον Ἐκκλησίας τῆς μόνης Χριστοῦ, Μοναχοῖς φιλοσόφοις στοιχήσαντι, μεθ' ὧν Σιλουανῶ τε, δέου Χριστοῦ ἡμᾶς σωθήσεσθαι.

Ἔτερον Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέσον ἤστραφας Ὁρθοδοξίας, ἔθνη ἅπαντα ἐνοποιήσας, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὦ Σωφρόνιε, Ἄθω μονάζεις ὀσίως καὶ πέρατα, γῆς ἐκδιδάσκεις Ἐώας καὶ Δύσεως· αἶτει Κύριον ὁμοῦ σὺν σεπτῶ σου Γέροντι, ἡμᾶς Σιλουανῶ λαμπρῶ σωθήσεσθαι.

Δόξα... Ἄλλο Ἦχος πλ.δ΄. Ταῖς τῶν δακρῦν σου ροαῖς.

Τῆ σωφροσύνη ἐκ παιδός, συνεχόμενος Πνεύματι κατηγλαΐσται, καὶ Ρωσικὴν τὴν γῆν ἀφείς, ἐν Μοναχοῖς τοῦ Ἄθω συγκατηρίθμησαι, Ἐώας καὶ Δυσμῶν, φιλοσοφία πλήθη ἐδίδαξας, Χριστοειδεῖ Ἐκκλησίας Σωφρόνιε φαίνων μετανοία Χριστῶ, Ὡ νῦν ἡμᾶς προσάγαγε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ.β΄.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν, ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν καὶ εὐθὺς τὰ Τροπάρια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἐρχου ὦ Σωφρόνιε ἡμῖν, γῆς ἐκ τῶν περάτων κηρύσσων, ἐνοποιὸν κραταιόν, Πνεῦμα φαεινότατον, ἐν τῷ ἀκτίστῳ Φωτί, οὗ μετέχειν κραταιώσον, ἡμᾶς ἐν ἀσκήσει, νήφει καὶ

κακώσεσι, καρτερικῶς προσδοκᾶν, καὶ δακρυρροοῦντας ἐν πένθει, δὸς ἡμῖν μὴ στρέφειν ὀπίσω, ἔνθα ἀμαρτᾶδων ἄδης ἤνοιχται.

Ἐρχου ὦ Σωφρόνιε ἡμῖν, τοῖς ἀπεγνωκόσιν ἐν θλίψει, καὶ πειρασμοῖς ἀλγεινοῖς, πόνοις νόσοις πάντοθεν, πολλαῖς συγχύσεσι νῦν, δαιμονίων σκοτώσεσι, κλεινόντων τὴν θύραν, Ἄνω τῶν Δυνάμεων καὶ εὐσπλαγχίας Χριστοῦ ἦν Αὐτῶ προσδέου ἀνοίγειν, καὶ ἡμῖν ἀθλίως βιοῦσι, πταισμάσι πολλοῖς δεσμοῖς καὶ πάθεσιν.

Ἐρχου ὦ Σωφρόνιε λαοῖς, Δύσεως Ἐώας φωτίζων, σοφοῖς διδάγμασι, βίβλων τῶν πανσόφων σου, συνδεδεμένων Γραφαῖς, θεοπνεύστοις καὶ κήρυξι, κλεινοῖς Ἀποστόλοις, Μάρτυσι Ὅσιοις τε, Μονῶν πολλῶν ἐν παντί, κόσμῳ καὶ τοῦ Ἄθω δεικνύων, καὶ Μονῆς Προδρόμου ταμεῖον, σοῦ Βρετανικαῖς ταῖς νήσοις λάμποντι.

Κράτει τὸν ἀκράτητον ἡμῶν, νοῦν ἐν προσευχαῖς καὶ τῶ ἄδῃ, ταπεινούμενοις Χριστῶ, δάκρυσι Σωφρόνιε, καὶ ταῖς νηστεαῖς σαρκός, κόποις θείας ἀσκήσεως, Χριστοῦ Θεανθρώπου, Ὅς ποιμὴν ὁ πρῶτιστος ὑπογραμμὸς ἦν παντί, καὶ παραβολαῖς ὡς ἀμπέλου, τούτου πολιτεῖαν μιμεῖσθαι, πᾶσι δὸς λαοῖς σαρκὶ καὶ πνεύματι.

Λέγων ὦ Σωφρόνιε ἀρχὴν, ὑποστατικὴν διευρύνεις τὸν νοῦν ἡμῶν ἐν Χριστῶ, Παύλου λόγους σήμερον, ἀνακυκλῶν καὶ ἀρχὴν, ὑποστάσεως λέγοντος, τὴν πίστιν Σωτῆρι, ἸΩ ἡμεῖς ὑπέστημεν καὶ οὐσιώθημεν, νῦν Θείῳ τῶ Βαπτίσματι λόγοις, καὶ Χριστοειδέσι τοῖς ἔργοις, οἷς ἡμῖν Χριστῶ στοιχεῖν βοήθησον.

Πρόσωπον ὑπόστασιν ἀρχήν, ὕπαρξιν δοθεῖσαν ἰδίως, ὑπὸ Θεοῦ τοῖς βροτοῖς, φύσει ἐν ὁμοίᾳ τε, πανανθρωπίνη σαρκί, καὶ ψυχὴν εἰκονίζουσαν, Τριάδα Ἁγίαν, Νοῦν καὶ Λόγον Πνεῦμα δὲ, κατὰ εἰκόνα Αὐτῶν, μόνου τοῦ Θεοῦ ὡς εἰρήκεις, ἅμα καθ' ὁμοίωσιν εὐχου, καὶ ἡμᾶς Σωφρόνιε σωθήσεσθαι.

ᾠχος πλ.δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ᾠχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν...

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ἦτοι

Οἴκοι εἴκοσατέσσαρες

Εἰς τὸν νεοφανῆ ὄσιον Γέροντα Σωφρόνιον ἐκ Ρωσίας καταγόμενον ἐν Ἄθῳ ἀσκήσαντα καὶ διαλαμφαντα ἐν παντὶ καὶ ὡς πνευματικὸν καθοδηγητὴν ὁμοίως δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὁδοὺς θεογνωσίας παραδώσαντα ἐν Πνεύματι ἀγίῳ Μονὴν δὲ ἱεράν τοῦ τίμιου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ιδρύσαντα ἕως νῦν οὖσαν.

Κοντάκιον, ἦχος πλ.δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Εκραταιώθης, ὦ Σωφρόνιε, τῷ Πνεύματι, ἀπὸ παιδὸς, καὶ τὰς ὁδοὺς Χριστοῦ ἐζήλωσας, τῆς Ἀσίας ἐκγελάσας οἰκτρὰς ἀπάτας, τοῖς τοῦ Ἄθῳ μοναχοῖς σεπτοῖς ὁμοίωσαι, καὶ Ἐῶαν καὶ Δυσμὰς Φωτὶ κατηύγασας, φιλοσόφοις σου, θείοις λόγοις καὶ βίβλοις σου.

Απασιν ἀνεδείχθης ὁδηγὸς φωτοφόρος, Σωφρόνιε Χριστῶ σοι οἰκοῦντι· (ἐκ γ') καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν σὺν Ἁγίοις πᾶσι δυσωπῶν Κύριον, μὴ παύση ὑπὲρ πάντων τοῦ σωθῆναι ἐκζητῶν βοῶντων·

Χαῖρε, ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις λάμπων· Χαῖρε, τελείων βιώσας βίον.

Χαῖρε, Ρωσικῇ γῆ φυεῖς, ὦ Σωφρόνιε· Χαῖρε, ὀρθοδόξων ποιμνίων συνόμιλε.

Χαῖρε, Φῶς ὄρων τὸ Ἄκτιστον παιδιόθεν πολλαχῶς· Χαῖρε, ζήσας ἄβυσσον σκότους ἀλλοτρίαν καὶ φρικτῶς.

Χαῖρε, νόθους θρησκείας ἐκφυγὼν ὡς στρουθίον· Χαῖρε, πᾶσι διδάσκων Ὁρθοδόξων ταμεῖον.

Χαῖρε, Φωτὶ Χριστοῦ κυβερνώμενος· Χαῖρε, σκιῶν σατὰν μακρυνόμενος.

Χαῖρε, μάκαρ Σωφρόνιε.

Βαίνων Ὁρθοδοξία, καὶ ζητῶν σωτηρίαν, Χριστῶ Ἀληθινῶ ἐπιστρέφεις ὀλοκλήρως δώσας σου ψυχὴν, μετανοίας ἀγωγαιῖς σκληραῖς πάντοθεν· Ρωσίαν καὶ Γαλλίαν ἀφείς, τρέχεις γοργῶς Ἄθω, κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Γινῶσιν θεῖαν ποθήσας φιλοσόφως ἐζήτεις, Αὐτὴν ἐν ζωγραφίαις καὶ τέχναις, μοναχῶν δὲ ζωὴν εὐρών, θείας τῆς Σοφίας χορηγόν, ἔχαιρες καὶ κοινοβίω μάρτυρος Ἀγίου ἔστης, ὅθεν σοι βοῶμεν·

Χαῖρε, τῇ μάνδρᾳ Χριστοῦ προστρέχων· Χαῖρε, φυγὼν ἐκ ματαίων ἔργων.

Χαῖρε, ὑπηκόων ζηλώσας τὸ φρόνημα· Χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ μετελθὼν τὸ πολίτευμα.

Χαῖρε, τοῦ Παντελεήμονος μονῆ ἐν Ἄθῳ ἐπιβάς· Χαῖρε, μάρτυρος Ἁγίου ἀκολουθῶν διατριβάς.

Χαῖρε, Σιλουανὸν γέροντα σχῶν ὡς ἐπόπτην· Χαῖρε, μοναχισμόν βλέπων παθῶν ὑπερόπτην,

Χαῖρε, δακρύων πένθους ἐχόμενος· Χαῖρε, εὐχαῖς καὶ νήφει πυρούμενος.

Χαῖρε, πικρίαν δαιμόνων μὴ δείσας· Χαῖρε, Χριστῷ πεποιθῶς ἀριστεύσας.

Χαῖρε, Σωφρόνιε φερέπونه.

Δέδοται σοι ἡ Χάρις, πολλαχῶς μοναζόντων, καὶ εἶτα ἱερέων ὡσαύτως, ὧ Σωφρόνιε ἅμα πατρὸς ὀδηγοῦ, ποιμένος μοναχῶν Ἄθωνος, ἀφέσεως πταισμάτων δ' ἐξουσία· Χριστῷ δὲ κραυγάζεις·

Ἀλληλούϊα.

Ἐτρεχες τοῦ ποιμαίνειν μοναχοὺς συμβουλευεῖν, Σωφρόνιε ἐν Ἄθῳ προθύμως, ποθῶν δ' ἔρημον τόπον, εὐρεῖν, ἀποκρήμονις Ἄθῳ κατοικεῖς ἄσκησιν αἰρούμενος καὶ δάκρυον διὸ ἡμεῖς σοι προσφωνοῦμεν·

Χαῖρε, σοφῶν καὶ Ἁγίων φίλος· Χαῖρε, ἐχθρὸς δαιμονίων ἄκρος.

Χαῖρε, ὑπουργὲ Χριστωνύμου πληρώματος· Χαῖρε, μοναχῶν ἰατρὸς ὁ πανάριστος.

Χαῖρε, νήφων φιλοσόφως ἀδιαλείπτως προσευχαῖς· Χαῖρε, νοῦν Χριστοῦ πλουτήσας θεολογίαις ἱεραῖς.

Χαῖρε, ἐν ἀσθενείαις καὶ ὀδύναϊς ὑπάρχων· Χαῖρε, νόσους πολλὰς κακὰς Χριστῷ ὑπομένων.

Χαῖρε, πραῦς ὑπάρχων καὶ εὐχαρὶς· Χαῖρε, δαιμόνων πλήττων τὸ ἄχαρι.

Χαῖρε, ἐν μέσῳ πολέμων βιώσας· Χαῖρε, στρεβλοὺς πάντας δαίμονας τρώσας.

Χαῖρε, κραταιὲ Σωφρόνιε.

Ζήλω Πνεύματος θείου, συσχεθεὶς εὐγνωμόνας, Σωφρόνιε ὑπέικεις μονῇ σου, καὶ πεμφθεὶς πρὸς χώραν Γαλλικὴν, πνευματέμφορος ὑπηρετεῖς ποιμνιον Χριστοῦ, καὶ ψυχὰς σώξεις σοφῶς, Πνεύματι Ἁγίῳ μέλπων·

Ἀλληλούϊα.

Εῖς ἐν Βρεττανίᾳ, ὧ Σωφρόνιε οἶκον ὀρθόδοξον Χριστοῦ ἔτοιμάζων, καὶ μονὴν Βαπτιστοῦ ἰδρύεις Ἰωάννου, ξένος οἰονεὶ ἄγνωστος ἀλλοδαπὸς ἐν μέσῳ ἀλλοθρήσκων, ὅθεν σοι ἐροῦμεν·

Χαῖρε, βιῶν Ὀρθοδόξων πίστιν· Χαῖρε, δι' ἔργων δεικνὺς ἀρίστην.

Χαῖρε, Βρεττανίας ὡσεὶ ἰσαπόστολος· Χαῖρε, Ἐσπερίας το Φῶς θείου Πνεύματος.

Χαῖρε, ὄρους μοναζόντων μυστικῶς ἀποπληρῶν· Χαῖρε, τύπους ἀλλοθρήσκων τεχνηέντως διαδραμῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεσι μένων· Χαῖρε, ἐρεσχηλίας ἀλλοθρήσκων ἐκφεύγων.

Χαῖρε, κρουνὸς τοῦ Πνεύματος ὕδατος· Χαῖρε, πυρσὸς καὶ φάρος ἀκοίμητος.

Χαῖρε, τοὺς λόγους ἐμφαίνων τοῖς ἔργοις· Χαῖρε, τὰ ἔργα συνδέων τοῖς λόγοις.

Χαῖρε, Σωφρόνιε φιλόσοφε.

Θεολόγῳ σου γλώττη, θεολόγους ἐκφράξεις, τοὺς πάλαι Ἀποστόλους Σωτῆρος· θείου Πνεύματος ὡσπερ αὐτοί, κραταιῶς ἐχόμενοι Χριστοῦ, ἔθνεσιν ἐκήρυσσον μετάνοιαν ὡς σύ, μεθ' ὧν Χριστῷ βοᾶτε·

Ἀλληλούϊα.

Ἦσιν Χάριν παρέχων, ταπεινοῖς μεταγνοῦσι, πενθοῦσιν ὁ Χριστὸς καὶ ἐσχάτους ὡς πρώτους τιμᾶ, ἐπεὶ αἴρει πάντων τὰ δεινὰ πταίσματα, Σωφρόνιε λέγεις πᾶσιν, ὥστε πάλιν σοι ἐροῦμεν·

Χαῖρε, Χριστοῦ μιμητὰ ἐν πᾶσι· Χαῖρε, Ἁγίων βιωῶν τὴν πίστιν.

Χαῖρε, θεολόγων τὸ Πνεῦμα δεχόμενος· Χαῖρε, ταπεινώσει ἁγία φραττόμενος.

Χαῖρε, θεῖε λειτουργῆ ἀγνείας ἐχόμενος ψυχῆς· Χαῖρε, ὄχλων πειρασμῶν ἐν ἀποτομία βιαστής.

Χαῖρε, ὡς παθοκτόνος ἀσκητῆς διακρίσει· Χαῖρε, σοφῶς διέπων τῶν σωμάτων τὴν φύσιν.

Χαῖρε, χρηστῷ ζυγῷ Χριστοῦ κράτιστος· Χαῖρε, κλοιοῦ δαιμόνων ὁ ἔχθιστος.

Χαῖρε, νοῶν τὰς τοῦ ἄδου βασάνους· Χαῖρε, εὐχαῖς καὶ ἐλπίσιν ὑψίνους.

Χαῖρε, καρτερώτατε Σωφρόνιε.

Κέκτησαι νοῦν Ὁσίων, νοῦν Χριστοῦ, καθὼς Παῦλος Ἀπόστολος, πνευματοκινήτως φερεπόνως ζῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀναστάσει πάλιν τοῦ Χριστοῦ, Χάριτι, καὶ οὕτως ἐκδιδάσκεις τέκνα πάντα, τοῦ ποιεῖν, συνάδειν

Ἀλληλούϊα.

Λύπην διαχωρίζεις κοσμικὴν τοῦ θανάτου, τῆς λύπης χαρωπῆς ἀγνοῦ πένθους, τὰς αἰτίας αὐτῶν εἰρηκῶς· πρώτην φίλαυτον, πικρὰν νεκρὰν, ἄθειον· δευτέραν δὲ ἐλπίδος χαρᾶς μεστῆς, ὅθεν βοῶμεν

Χαῖρε, Σωφρόνιε παρακλητὸρ· Χαῖρε, Χριστοῦ μαθητὰ καὶ ρῆτορ.

Χαῖρε, γραμματεὺ Χριστοῦ θείῳ ἐν Πνεύματι· Χαῖρε, συγγραφεὺ σοφῶν βίβλων ἐν ἔθνεσι.

Χαῖρε, τοῦ Σιλουανοῦ βίον μυστικῶς παραδιδούς· Χαῖρε, δείξας τοὺς ἀγῶνας σκληροῦς Ὁσίου ἀφανοῦς.

Χαῖρε, Ἄθω Ὁσίων παραδοὺς πολιτείαν· Χαῖρε, πᾶσιν Ἁγίοις πλατυνθεὶς συστοιχία.

Χαῖρε, κρημνῶν πτωμάτων ἀνάστασις· Χαῖρε, ψυχῶν ταχεῖα ἀνάνηψις.

Χαῖρε, ψυχαῖς δοὺς ἐλευθερίαν· Χαῖρε, δεικνὺς τοῦ Χριστοῦ εὐσπλαγχνίαν.

Χαῖρε, θεοδίδαχτε Σωφρόνιε.

Μέμνηνε δαιμονίων, λεγεών καθορώσα, μετάνοιαν τοῦ πρῶην σου τέκνου, βρεττανουῦ καλοῦ, Ἄθω πιστοῦ, ιερέως ὅμως ἀσθενοῦς πνεύματι, πρὸς ὃν Σιλουανῶ ὁμοῦ, ἐγγέγραφας σωθῆναι, μέλπων·

Ἀλληλούϊα.

Νίκην Πνεύματος δείκνυς, νουθετῶν ἐπιστρέφειν Χριστῶ, ἀπολωλὸς σου τὸ τέκνον· κἂν ἀπέθι σε, πλεῖον βοᾶς, καὶ γραφαῖς ἐκτείνεις πίστιν ὀρθόδοξον, ἕξω ἀπάτης, ἔχουσαν Χριστόν, διὸ ἡμεῖς φωνοῦμεν·

Χαῖρε, βιβλίον τῆς μετανοίας· Χαῖρε, σχολεῖον τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, διαστέλλων πλανῶν τὰ καλύμματα· Χαῖρε, διαγέλων τὰ θεῖα ἀκήρατα.

Χαῖρε, νέος Βρεττανίας φωτιστῆς μέσον σκοτασμοῦ· Χαῖρε, φῶς ἐν σκοτομήνῃ λαῶν τοῦ κόσμου γεηροῦ.

Χαῖρε, ἡσυχασταῖς καὶ ἀσκηταῖς παραβάλλων· Χαῖρε, ἐν κοινωνίᾳ τῶν ἐθνῶν ἡσυχάζων.

Χαῖρε, κρημνῶν αἰρέσεων ἄνοδος· Χαῖρε, στρεβλῶν σχισμάτων ἐπάνοδος.

Χαῖρε, κρυπτῶς μυστικῶς ἀναβαίνων· Χαῖρε, Φωτὸς θεοῦ λάμψεις ἐκφαίνων.

Χαῖρε, αἰίδιμε Σωφρόνιε.

Εὐμπας κόσμος γινώσκει, θεοπνεύστους σου βίβλους, αἷς νῦν, κατανοοῦμεν εὐκόλως, σοφὰς ρήσεις, τὰς τῶν

παλαιῶν Γραφῶν, ὁμοῦ καὶ ἀγῶνας παλαιῶν ἔγνωμεν,
Ἄγιων συνδεθέντων σοι, ἐν ἔργοις λόγοις, συνυμνούντων·

Ἄλληλούϊα.

Ολοι οἱ πρὸ σοῦ μάκαρ, ἐν τῷ κόσμῳ φανέντες, Φωτὶ
ἰλαροτάτῳ ἀκτίστῳ, μυστικῶς ὄντες μέλη Χριστοῦ,
περιχώρησιν πνευματικὴν ἔχοντες, ἀλλήλοις, Ἐκκλησίαν
φανεροῦσιν, ἦν τιμᾶς ἀκούων·

Χαῖρε, εὐχῆς νοεραῆς ἐργάτα· Χαῖρε, Χριστοῦ καὶ Ἄγιων
μύστα.

Χαῖρε, καταργῶν πολιτεύματα ἄθεα· Χαῖρε, τῶν Ἄγιων
ιστῶν ἔργα ἄριστα.

Χαῖρε, ἔνδοθεν ἐργήγορσιν παραδοὺς τὴν συνεχῆ, Χαῖρε,
ἔξωθεν ταπεινώσιν συγκρατῶν Χριστοτερπῆ.

Χαῖρε, τὴν ἀκηδῖαν κραταιῶς ἀπορρίψας· Χαῖρε, τὴν
ἀθυμίαν πάντῃ ἐξουθενώσας.

Χαῖρε, ἡμῶν διδάσκαλος ἄριστος· Χαῖρε, πτωχῶν δυστή-
νων ὑπέρμαχος.

Χαῖρε, ταχὺς βοηθὸς σωτηρίας· Χαῖρε, εὐκόλων ὁδῶν
συνοδία.

Χαῖρε, κλεινότετε Σωφρόνιε.

Πίπτει φόβος, δειλία κενოდόξων καὶ ψεύδους, πρὸ τῆς σῆς
ταπεινώσεως κράτους, καὶ λαβύρινθοι πλάνης στρεβλοὶ,
καταργοῦνται, ὅτε ἀκουστὰ γίνονται, σοφὰ καὶ θεοδίδακτα
κηρύγματά σου, Χριστῷ δόντα αἴνους·

Ἄλληλούϊα.

Ρήτρας τοὺς Ἀποστόλους, ἀγραμμάτους ζηλώσας, Σωφρόνιε Προφήτας Ὅσιους, ὧν εἰς κόπους, τῶν πάλαι πολλοὺς εἰσελθῶν, ὡς ἔφη ὁ Σωτῆρ, Πνεύματι Ἄγιῳ συνεχόμενος προσείπεσο, διὸ ἐροῦμεν

Χαῖρε, πορεία στενῆ βαδίζων· Χαῖρε, ἐν πλάτει Χριστοῦ ὁδεύων.

Χαῖρε, μαρτυρίων Μαρτύρων ἐχόμενος· Χαῖρε, μυστικῶς ὑπομένων ὡς Ἅγιος.

Χαῖρε, Σάββα τοῦ Ὁσίου παραζηλῶν τὴν βιοτήν· Χαῖρε, πάλαι Παχωμίου κρατῶν ἐν πλήθει τὴν ἰσχύν.

Χαῖρε, τῷ Εὐθυμίῳ μειζοτάτῳ στοιχήσας· Χαῖρε, Θεοδοσίῳ λαμπροτάτῳ ὑπείξας.

Χαῖρε, Ὁσίων Ἄθω ἀκόλουθος· Χαῖρε, Σινᾶ φωστήρων συνέκδημος.

Χαῖρε, πυρσὲ δαδουχὲ Μοναζόντων· Χαῖρε, ὡς ναῦς ἀσκητῶν τῶν πλεόντων.

Χαῖρε, Ὁσιώτατε Σωφρόνιε.

Σίτου πλήρεις αἱ χῶραι, Μοναχῶν κοσμικῶν τε, ποθοῦντων Χριστομίμητον βίον, ὧν σπορὰ καὶ δρᾶγμα θερισμοῦ, ἐν Χριστῷ ὑπάρχεις, γενεαῖς σήμερον παντοίαις, Ὁρθόξων εὐλαβῶν σπουδῆ σὺν σοὶ αἰνούντων

Ἀλληλούϊα.

Τρέχεις ὡς εἷς, Πατέρων Θεοφόρων Σωτῆρι, Σεργίου ρωσικῆς γῆς ὡς γόνος, παραπλήσιος αὐτοῦ ψυχῆ καρτερᾶ, ἑκατὸν καὶ Μονῶν κτίτορος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Δύσει, στοιχῶν πλείστοις, ὥστε ἡμᾶς σοὶ λέγειν

Χαῖρε, ὁ κύκλος τῶν Μοναζόντων· Χαῖρε, τὸ μέσον μετα-
νοούντων.

Χαῖρε, βρεττανῶν ἀσκητῶν συνακόλουθος· Χαῖρε, Ὁρθο-
δόξων Εὐρώπης συνέδημος.

Χαῖρε, Ὁσίου Κολούμβα Μοναῖς ἑκατὸν συστοιχῶν·
Χαῖρε, Ὁσίου Κουθβέρτου πολλαῖς ἀρεταῖς περιών.

Χαῖρε, Ἀγίου Νίσιτ Κορνουάλης συμμύστης· Χαῖρε,
Ἀϊδανοῦ ἀρετῶν ὁ ἰχνηλάτης.

Χαῖρε, Νεκτὰν Ὁσίου ἐπόμενος· Χαῖρε, σοφοῦ τοῦ Βέδα
ὁμότροπος.

Χαῖρε, στοιχῶν Νινιὰν πανολβίω· Χαῖρε, ὁμοῦ Δανιήλ
Οὐαλίω.

Χαῖρε, εὐλαβέστατε Σωφρόνιε.

Υφους θείου οὐ πίπτεις, ταπεινώσεως Χάριν ὡς ἔχων,
καὶ ἀγάπη ἀπτῶτῳ συνεχόμενος· ὡς οὖν ποδηγὸς καὶ
ποιμὴν, ἐχθραίνειν δαιμονίοις πᾶσιν, ἡμῖν βοήθει Πνεύματι
Σωφρόνιε, σπουδῇ δὲ Χριστῷ ψάλλειν· (ἔχει καὶ ἐναλλακτικὴ
πρόταση τό: σπουδῇ δὲ καὶ συμφάλλειν)

Ἀλληλούια.

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι, καὶ μετέχουσι τούτου οἱ Δῆμοι
τῶν Ἀγίων Ἀπάντων, οἷς νῦν ὁμοιος ἦσθα ψυχῇ,
σωφρονῶν Σωφρόνιε, ἀγαθῆς Πνεύματος, Ὁ νῦν πληροῦν ἰκέ-
τευε, ἡμᾶς ὥστε γεραίρειν οὕτω·

Χαῖρε ,Φωτὸς διακρίνων εἶδη· Χαῖρε, δεικνὺς φωτισμοῦ
τὰ τέλη.

Χαῖρε, ψευδομένων σκιὰς ἀπωσάμενος· Χαῖρε, βιοτῆς τοὺς σκοποὺς ἐνδειξάμενος.

Χαῖρε, πλάνης τὴν συσκότισιν ἐκκαλύπτων συνεχῶς· Χαῖρε, δρόμους φωτοφόρους Χριστοῦ ἀνοίγων εὐκρινῶς.

Χαῖρε, ἀνατολῆς Ἀσίας καίων τὰς πλάνας· Χαῖρε, Δύσει Εὐρώπῃ ἐγκαινίζων τὰς ρύμας.

Χαῖρε, τιμῶν Ἄθω Ἀθανάσιον· Χαῖρε, καὶ Πέτρου νήφει κρατούμενος.

Χαῖρε, Μαρτίνου Τουρώνης συμμύστα· Χαῖρε, κλεινοῦ Βενεδείκτου δεῖκτα.

Χαῖρε, διδάσκαλε Σωφρόνιε.

Χαίρων Ἄνω ἐν πόλῳ, καὶ ἡμᾶς μὴ παρίδης Σωφρόνιε, ἀλλ' εὐχου σωθῆναι, ὑμνητάς σου πτωχοὺς, ἀσθενεῖς, καὶ τῆς θεαρέστου σου ζωῆς κήρυκας, καὶ βίβλοις σου στοιχοῦσιν, ἐχομέναις Γραφῶν Θείων Αἵνων.

Ἄλληλούϊα.

Ψῦχος ἦλθεν ἐν κόσμῳ, ἀντιχρίστων μανίας, Σωφρόνιε δ' ἡμῖν ζέσιν δίδου, Χριστῷ στοιχεῖν ἡμῖν βοηθῶν, καὶ Ἁγίοις Πᾶσιν ἐν παντὶ πάντοτε, ἐν τρόποις λόγοις, Μόνης Ἐκκλησίας διδαχαῖς καὶ λέγειν·

Χαῖρε, Μονῆς Βαπτιστοῦ ὁ κτίτωρ· Χαῖρε, ἡμῶν ψυχῶν ὁ ἰθύντωρ.

Χαῖρε, ἀετὲ χρυσοπτέρυγε Πνεύματι· Χαῖρε, λεοντώδης φανεῖς Θεία Χάριτι.

Χαῖρε, βοῦς ἀροτριώσας ψυχὰς πολλῶν Χριστιανῶν
Χαῖρε, θεία βουκολία ἡμᾶς λυτρῶν ἐκ τῶν κακῶν.

Χαῖρε, τῶν Γαλατῶν Ἀγίων Δύσεως φίλε! Χαῖρε, τῶν
Βρεττανῶν Ὅσιων τρόφιμε θεῖε.

Χαῖρε, Σιλουανοῦ τέκνον ἄριστον! Χαῖρε, ἡμῶν πατήρ
καὶ πανάριστος.

Χαῖρε, Φωτὸς Χριστοκῆρυξ καὶ δείκτης! Χαῖρε, σκοτίας
καὶ λύπης ὁ ρύστης.

Χαῖρε, Θεορρήμον Σωφρόνιε.

Ω Σωφρόνιε πάτερ, φιλοσόφως βιώσας καὶ ἔργα εὐλαβεία
συζεύξας (ἐκ γ') θεολόγε Φωτὸς Θεϊκοῦ, καὶ ἐργάτα
πένθους χαρωποῦ, νήψεως εὐχῶν ἀλείπτων τέλειε διδάσκαλε,
Ἀγγέλοις ἄδεις!

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ.δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Εκραταιώθης, ὦ Σωφρόνιε, τῷ Πνεύματι, ἀπὸ παιδὸς, καὶ
τὰς ὁδοὺς Χριστοῦ ἐζήλωσας, τῆς Ἀσίας δ' ἐκγελάσας
οἰκτρὰς ἀπάτας, τοῖς τοῦ Ἄθω μοναχοῖς σεπτοῖς ὁμοίωσαι,
καὶ Ἐώαν καὶ Δυσμὰς Φωτὶ κατηύγασας, φιλοσόφοις σου, θεί-
οις λόγοις καὶ βίβλοις σου.